

Valentin-napi

Versvárázs

Múzsák Könyvtára
Antológia

Múzsák Könyvtára

Valentin-napi Versvárás

Antológia

2025

Múzsák Könyvtára Facebook Csoport

Valentin-napi Versvarázs Antológia

© A művek a szerzők és az illusztrátorok saját szellemi tulajdonai
vagy jogdíjmentes grafikák.

ISBN 978-615-02-2854-9

www.facebook.com/groups/muzsakkonyvtara

Szerkesztette: Aurora Amelia Joplin és Kárpáti Ata

Lektorálta: Minden résztvevő, a saját, itt közölt alkotását

Aurora Amelia Joplin és 32 társa

2025

Előszó

A szerelem az élet legnagyobb varázslata. Egyetlen szóval elérhetjük a másik szívét, egyetlen pillantással lángra lobbanthatjuk a lelkét. A szerelem nem csupán érzés, hanem időtlen költészet, amelyet évszázadok óta suttognak a csillagok és zengenek a szívek.

Ez az antológia 33 szerző gyönyörű szerelmes versét gyűjti egybe – érzések suttogását, vágyak lángját, örömet és fájdalmat, mindazt, amit a szív tollba önthet. Minden sor egy lélek rezdülése, minden vers egy vallomás.

Engedd, hogy a szavak átöleljenek, elvarázsoljanak, és elvezessenek oda, ahol a szerelem határtalan és örök.

Fogadd szeretettel ezt a Valentin-napi versvarázst!

Szeretettel,
Aurora Amelia Joplin és társai

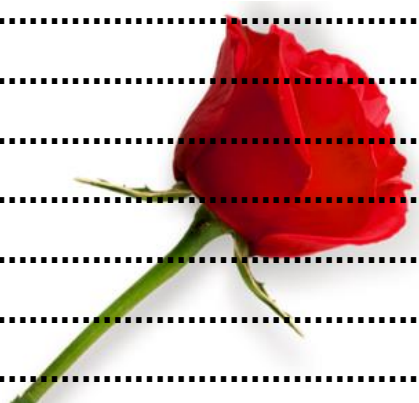

Tartalomjegyzék

Előszó	4
Tartalomjegyzék	5
Aurora Amelia Joplin: A szerelem.....	9
Kormány Gábor: Az vagyok	10
Kormány Gábor: Ma elcsodálkoztam	11
Kormány Gábor: Kedvesem	12
Aurora Amelia Joplin: Örök Tűz.....	13
Aurora Amelia Joplin: Csendes Érintés	14
Aurora Amelia Joplin: Szívembe írtad	15
Aurora Amelia Joplin: Varázsszó.....	16
Csíki Margit: MINDEN SZERELEMBE	17
Csíki Margit: VALLOMÁS VADVIRÁGGAL	18
Csíki Margit: ÖRÖMÉNEK.....	19
Györe Zoltánné: Mikor hazavársz	20
Györe Zoltánné: Valentin napi bál.....	21
Györe Zoltánné: Tenger titkai.....	22
Restás Kornélia Nelli: Lehetnél csillag.....	23
Restás Kornélia Nelli: Kedvesem.....	24
Restás Kornélia Nelli: Síró dallamok	25
Szőcs Éva: Elmondom.....	26
Szőcs Éva: Csendes boldogság	27
Szőcs Éva: Semmi sem olyan	28
Bonnie Marcelé: Könnyeim tengerében	29
Bonnie Marcelé: Örökre veled.....	30
Bonnie Marcelé: Te és Én - Ellentéteink	31
Juhász Pál: KINCS ÉRZELMEID.....	33
Juhász Pál: TALÁN EGYSZER.....	34
Juhász Pál: MOSOLYOD A SZERELEM	35
Csipak Valerija: Fáradt szívem Rád vár... ..	36
Csipak Valerija: Olyan szép veled a szerelem.....	37

Csipak Valerija: A szerelmünkért..	38
Szabó László István: Angyalomnak.....	39
Szabó László István: Édesemnek	40
Szabó László István: Szerelmemnek	41
Gyólay Karolina: EGY PILLANAT VELED	42
Gyólay Karolina: TÖRJ BE	43
Gyólay Karolina: CSAK MEGTÖRTÉNIK	44
Gyólay Karolina: SZERELEM	45
Buglyó Juliánna: „Ölelj át, kérlek”	46
Buglyó Juliánna: Lakattal lezárt szerelem	47
Buglyó Juliánna: Veled én.....	48
Fekete Ida Virág: Álomszép álmom	49
Fekete Ida Virág: Még mindig rólad álmodom	50
Fekete Ida Virág: Vallomás	51
Fekete Ida Virág: Hívogató	52
Alexander Corvinus: Valentin napi álmom	53
Kárpáti Ata: A belső láng.....	54
Rose Logan: Neked adom	55
Rose Logan: Míg élek	56
Rose Logan: Vértörős szerelem.....	57
Bachorné Lukács Judit: Gondolok rád.....	58
Bachorné Lukács Judit: „Valentin napi szerelmeslevél”	59
Bachorné Lukács Judit: Szerelem első látásra.....	60
Simon Lola: Szelíd lelke hófehér	61
Simon Lola: Szerelem.....	62
Simon Lola: Apeva	63
Gregó István: Szerelem	64
Gregó István: Örök szépség.....	65
Gregó István: TÉLI VARÁZS	66
Paréjné Erzsébet: Sűvít a szél.....	67
Paréjné Erzsébet: Valentin nap alkalmával	68
Paréjné Erzsébet: Egy nap veled	69

Varga István: FEBRUÁR 14.	70
Varga István: LOPOTT RÓZSA.....	71
Varga István: BIMBÓDZÓ VAGY.....	72
Józsa Eszter: Hogy fájt minden	73
Józsa Eszter: Én nem tudom	75
Józsa Eszter: Szeretnél	76
Józsa Eszter: Csodás éjszaka.....	78
Németh Balázs: A másik felemnek (Zsófinak).....	79
Németh Balázs: Szélcsend	80
Németh Balázs: Szívem álma	81
Édes M.: GYÖNYÖRŰ PILLANGÓM	82
Édes M.: ÁLMODJ VELEM.....	83
Édes M.: SZERELEMVIRÁG.....	84
Mahler Csaba: Csókban égő világ	85
Mahler Csaba: Éjjel várj rám	86
Mahler Csaba: Szívem katedrálisa.....	87
Köteles Ilona Duka: BÁRMIT.....	88
Köteles Ilona Duka: MÁR CSAK EGYSZER... ..	89
Köteles Ilona Duka: SZERESS MÉG.....	90
Garajszki Rozika: A látvány	91
Garajszki Rozika: Valentin nap	92
Krivák-Móricz Judit Ilona: Soha se búcsúzz kedvesem... ..	93
Krivák-Móricz Judit Ilona: Hol lakik a szerelem?.....	96
Horváthné Emi: Esőben.....	97
Horváthné Emi: Táj	98
Bubrik Zseraldina: Sétálj velem	99
Bubrik Zseraldina: A szerelem szomszárja	100
Bubrik Zseraldina: Lételem	101
Hajas Edit: Álmomban	102
Hajas Edit: Szerelem volt.....	103
Brettnerné Ónadi Krisztina: Drága szerelmem Vers!.....	104
Brettnerné Ónadi Krisztina: Szerelem, SzerElem	105

Brettnerné Ónadi Krisztina: Két szív	106
Nagy. J. Hanna: Csillag tengeren.....	107
Nagy. J. Hanna: Tavaszi vágy.....	108
Nagy. J. Hanna: Nyárizű éj.....	109
Nagy. J. Hanna: Öröklét hajnalán.....	110
Nagy. J. Hanna: Őríznék	111
Az antológia szerzői.....	112

Aurora Amelia Joplin

A szerelem

Szerelem az, mikor a másik szeme,
titkok kapuja, tüzed örök mezeje.
Mikor minden szava dallam neked,
s érintése láng, mely el nem enged.

Benne lenni olyan, mintha hazatérnél,
ahol nincs idő, nincs félelem – csak fény,
ahol szívdobbanásod egy vallomás,
s az együttlét maga az oldódás.

Két lélek, mikor egymásra talál,
egymásban élve halhatatlanná vál.
Egyetlen érzés, mely az életet tölti,
s a szerelem teljesen átöleli, betölti.

Ezért vágyja minden szív ezt az érzést,
mert benne lüktet a vágy – özőnként.
A másik szívének ritmusát ölelni,
meglátni magad benne, és benne elveszni – szeretve elmerülni.

Szerelem az, mikor nincsenek szavak,
a csendben rejlik mi igaz.
Mikor két testben egyetlen lélek él,
s a két világ végleg összeér.

Ezért akarjuk újra, újra megélni,
hogyan szeretni tudjunk, és szeretve lenni.
Mert mikor finoman simítjuk egymást,
lelkünk szárnyal, éget az izzó vágy.

Kívánjuk, bár sosem érne véget –
maradni ebben a létben, szerelmes ölelésben,
és örökké ezt érezni:
Szerelmes mámorból soha fel nem ébredni.

Kormány Gábor

Az vagyok

Néma álmod, az vagyok, ha kéred,
Vagyok fény, mely árnyékodra téved,
Pohár, melyet érint gyönyörű ajkad,
Műzsád, gondolataid közt sugallat.
Vagyok, aki vagyok szél repíti lelkem,
Gyönyörű szívedbe titkon belelestem.
Láttam álmodat, mint egy igaz tiszta képet,
Sohasem láttam még ilyen gyönyörű szépet.

Kormány Gábor

Ma elcsodálkoztam

Ma elcsodálkoztam, ahogy felnéztem az égre én,
milliárd csillag egy pici szempárba hogy belefér,
és mégis a messzeség, a távol oly határtalan,
a Föld, mint porszem a végtelenben milyen súlytalan.

Elcsodálkoztam, ahogy szerelemmel néztelek én,
egy égi álom fénylő tündér-szárnyon repült felém,
leírni nem lehet, hogy milyen nagy kincs a szerelem,
pici szívbe belefér az egész világegyetem.

Kormány Gábor

Kedvesem

Ezüstfehér hajad ősz,
Átfestett a szürkeség,
De szívem érző fáklya,
Még most is csak érted ég.

Kedvesem, virágszálam,
Mindig rólad álmodom,
És ha ajkad szomorkás?
Én mosolyra csókolom!

S ez a csók ajkadon, ó,
Szerelmem, mily gyönyörű,
Hirtelen úgy elillant,
Szárnyra kapva elröpült.

S most énekel, muzsikál,
Harsogja, hogy kell nekem,
Hirdeti, hogy végtelen
A dicsőséged szerelem!

Aurora Amelia Joplin

Örök Tűz

Ajkaid ívén a vágy is izzik,
minden érintésed perzsel,
bőröd, mint éjfélkor nyíló virág,
magába von, elrejt,
és én nem akarok többé szabad lenni.

Illatod körém fonódik, vad kísértés,
melyből nem menekülhetek – s nem is akarok.
Vágyam lángja bőrödön táncol, lobban,
ujjaim lassan felfedeznek titkokat,
mintha a lét legmélyebb dallamát érinteném.

Kíváncsian kutatom pillantásod mélyét,
ott izzik minden,
amit szavakkal soha nem mondhatnánk el.
Minden mozdulatban ott lüktetünk,
s mikor hozzám érsz,
a világ elnémul.

Te vagy az álom,
és én az ébredésed,
a vágy, amely sosem csillapul.
Ölelj! – égjünk el együtt,
mert a szerelem lángja nem alszik,
csak egyre hevesebben éget,
és mi együtt leszünk az örök tűz.

Aurora Amelia Joplin

Csendes Érintés

Ha belépsz abba a csendbe, ahol élek,
minden, ami szürke volt, fénybe öltözik.

A pillantásod, mint egy halk dallam,
amit csak a szívem hallhat,
és ettől megrezdül minden.

Az érintésed – több, mint csupán érintés:
hullámok, melyek partokat formálnak,
kavicsokat simítanak,
de a szívem szikláját is
szelíden homokká oldják.

Nem beszélünk. Minek is?
Minden szó csak megtörné a csendet,
amit magunkra öltöttünk, mint egy régi,
meleg takarót.
Csak nézlek, és tudom, hogy veled vagyok:
nem a világban, hanem a lelkedben.

Amikor hozzám hajolsz,
az idő eltűnik,
ajkad könnyű, mint a nyári éjszaka friss illata,
és elhozza az álmainkat, a holnapot,
és azt a végtelen, hangtalan ígéretet,
hogy a szerelmünk sosem ér véget.

Aurora Amelia Joplin

Szívembe írtad

A mosolyod fényként áthatja a napot,
Szemedben minden ragyog, mint csillagok a sötét égbolton.
Egyetlen pillantásod elég, hogy érezzem,
Veled szárnyalok, mint szél a végtelen térben.

A szemedben tükröződik a világ csodája,
Minden pillanatunk örökre megmarad, s nem múlik el.
Mosolyod édes ígéret, mint tavaszi eső,
Pillantásodban otthon vagyok, benne lelek békét.

Te vagy mindenem, te éltetsz,
A mosolyod, szemed fénye örökké él bennem.
Bárhová megyek, te gondolatban elkísérsz,
Szeretetünk, mint csillagok, ragyognak az égen utamon.

Szerelmünk örök, szívembe írtad,
Érintésed bőrömmön érzem még.
Jöhet bármi, én csak téged szeretlek,
Égen és földön örökké őrizlek.

Aurora Amelia Joplin

Varázsszó

Szeretlek szó – a legszebb szó,
mely a szívekben örökre él.
Nincs, ami hozzá mérhető,
mert e szó a lélek tápláló fénye,
a szív titkos ereje,
ami élteti a napot és az éjt.

Kimondani olyan könnyű,
mégis olyan mélyre ható,
minden egyes szó magával ragadó,
felébreszti a csendet,
feloldja a fájdalmat,
boldogít, mikor szomorú vagyok.

Szebb nincs,
mi a szívemet úgy melegíti,
mi az ürességet megtölti,
mi a lelkem mélyén ott él.

Legyen az igaz szerelem,
csábító, vad, vagy reménytelen,
a „szeretlek szó” az,
ami a szívet irányítja,
amivel az élet újra kezdhető,
ami biztat, mikor minden remény elhalványul.

Mert a szeretet a legerősebb varázslat,
ami túlél minden vihart,
ami a szívet és a lelket erővel tölti,
ami nem törik meg, nem múlik el,
ami örökké megmarad.

Mi a szívet dobogtató,
amit ki kell mondani, amit hallanom kell,
hogy szívem érezze: szeretni kell,
szeretetet adni kell.

A „szeretlek szó”, egy varázsszó,
mely egy pillanat alatt elvarázsol mindent.

Csíki Margit
MINDEN SZERELEMBE

minden szerelemben
beleálmodtam a mindenséget:
szavakat,
mik simogatnak, védnek.
magasságot,
ahol csúcsok várnak.
hitet,
hogy a vízen járjak.
búzakévéit
a boldogságnak.
szakadékot,
melyen a képzelet a híd.
utat,
amely más irányba visz,
mégis bennünk ér véget.

minden szerelemben
beleálmodtam a mindenséget.

a valóságot
közben elfeledtem...
minden szerelemben
leginkább
az álmaim szerettem.

Csíki Margit
VALLOMÁS VADVIRÁGGAL

hogyha hozzám jönnél
-tudod, néha várlak-
úgy örülnék
pár szál vadvirágnak,
ha most is magad szednéd
egy búzamező szélén
- (a fehér Volkswagenből
diszkrétén kiszállva) -
emlékezve:
egy pipacs-színű nyárra,
orgonakoncertre,
a tenger kék dalára,
a szürke Trabantos,
mesés ifjúságra-
hogyha megérkezel,
kérlek, ne mondj semmit,
minden szavad fájna-
hagyd most a vallomást
e néhány vadvirágra.

Csíki Margit

ÖRÖMÉNEK

csak színes pillangó szárnyak
se nosztalgia, se vágyak...
bennünk lélegzik a tavasz,
öröm ez a pillanat. -
csak egymásba néz szemünk,
nem vádolunk, nem kérdezünk.
bennünk szirmok bomlanak,
s hangolnak a madarak.
öröm ez a pillanat. -
az égi áldás ránk csurog,
minden sejtünk felragyog,
s a színes pillangó szárnyak
körültünk röpdösnek, szállnak. –

Györe Zoltánné

Mikor hazavársz

Mikor hazavársz szeretet szövi e szép puha teret,
Minden álmom, minden vágyam itt él veled.
Szeretet lángja mi sosem alszik el,
Hazavársz, és tudom, hogy itt leszel.

Elnémulok, ha rád nézek, mint csendes éj,
szívem dobbanása csak neked szól, érted él.
Minden rímbe ott vagy, játékosan fényes,
szavakat forgatok, benne szerelmünk oly ékes.

Szavakat forgatok, mint szél a levelet,
minden mondatban érzem, veled az élet csak szép lehet.
Szerelmünk titka rejlik a gyengéd kézben,
egy érintésben találok meg örök szépségen.

Világ zaja elhalványul, csak te vagy itt,
szemeid, ha rám néznek, tudom ez az igaz hit.
Kéz a kézben járunk, mint ifjú szívvel,
a világ változik, veled minden nap új élménnyel.

Legszebb emlék, mit veled élek át,
minden pillanatban az a boldogság.
Nevetésünk zene, mi sosem hallgat el,
újra kezdődik, ha haza érkezel.

Györe Zoltánné

Valentin napi bál

Csodás rózsza az asztalon, szívek hírnöke,
szirma közt a szerelem üzenete.
Szemünk győztes fénye járja át,
A sötét arcú éjbe süllyedt éjszakát.

Előttünk szárnyas élet, vágy, és szerelem,
sosem volt ilyen éjszakánk, gyere táncolj velem.
A zene lágyan szól, mint szellő simítása,
táncolunk, s újjáéled a varázslat mágiája.

Felkeltik bennem lelkem minden érzését,
visszahozza életünk eltűnt örömét.
Képzelműdések pislogó álmába merülök,
gondolatomba burkolva válladra dőlök.

Hozzám száz emlék, rózsák közt illan át,
mint drága párlat, hozta elmúlt percek illatát.
Mindenhol szerelem, kék szem, és fekete,
nagy tükörben kering a tánc kísértete.

Parfüm, és zenétől ittasodva,
az estét könnyedén ragadta az óra.
Bennünk jó a kedv, ó, de kár,
szempillámat ólom álom üli már.

Györe Zoltánné

Tenger titkai

Napfény aranyat hintázik a vízre,
benne ragyog szerelmünk képe.
A homok melege, mint puha ág,
csókunk forróságán merült benne vágy.

Tenger titkai, mint gyöngyök csillognak,
mély tükrén szerelemre gyűjtanak.
Hajamba kötöttem virágból kontyot,
mit ujjaid apró szalagokra bontott.

Tenger partján csókhíd szökne itt,
szívembe rakja barna homok fészkeit.
Forró szemed, szememet oltja,
gödre csendet simít homlokomra.

Mély vizén rám ragyog sötéten,
homokon fekvé máláz a fényes égen.
Lelkem nyugvással zúgó tengerén,
szerelem hív, hogy rajta vitorlázzak én.

Restás Kornélia Nelli

Lehetnél csillag

Lehetnél augusztusi hullócsillag,
hajnali harmatgyöngy, mely féltőn simogat.
Kelő napnak fénye, reggeli pirkadat,
lágy szellő öle, mely kéjesen elringat.

Meleg foszlós kenyér, mely ajkamon olvad,
friss gyümölcs, mely édesíti a napomat.
Tiszta forrásvíz, mely csillapítja szomjamat,
éjcsillagos takaró, mely meleget ad.

Könnyeket szárító, napsugár lehetnél,
megsebzett vérző szív, számára gyógynövény.
Egy zongora, mely elvarázsolva zenél,
lelket bizsergető, szerelmes költemény.

Lehetnél tengerem, habja én lennék,
fodrod közt elveszve, homokos partot ér.
Lehetnél négy évszak, csillámló hópihém,
meleg kezemben olvadva, csak az enyém.

Restás Kornélia Nelli

Kedvesem

Kedvesem ölébe temetkezem,
takarót húz rám a naplemente.
Suhanó madarak a fény körül,
vitorlás hajó a parton ül.

Tenger találkozik a homokkal,
boldogság ölelkezik hangtalan.
Ajkad melege csókokat hint rám,
kimondhatatlan mámor vár reánk.

Rózsák országában elrepülünk,
kelyhének illatában elmerülünk.
Pillanatnyi varázsban elégünk,
a percet tartsd meg örökre nekünk.

Restás Kornélia Nelli

Síró dallamok

Dallamfoszlányok sírnak a szélben,
harmat könnyei gördülnek serényen.
Óra mutatója visszaszámlál,
mondd, hol vagy, keresem szíved kulcsát.

Felzizzen a fű a cipőm talpán,
dallam csak sír mennyek oltárán.
Nagy világ szavai elhalkulnak,
mondd, hol vagy, mely szegletén e világnak.

Leszáll az éj, csillagok feljönnek,
szív szava csitul fájó kebelnek.
Mondd, hol vagy, keresem szíved kulcsát,
dalt hallom, szélben síró foszlányát.

Szőcs Éva

Elmondom

Ismerek minden vonást az arcodon.
Ismerem lépted, ahogy csendben kopog.
Mozdulataid itt vannak én bennem,
ha megszólalsz hangod zene fülemnek.

Lelkembe van minden egyes óra,
mit tevéled töltök el naponta.
Szíved dobbanása, szívemnek a párja
egy ritmusra lüktet lelkünk aurája.

Hiányzol, ha nem vagy
lesem az ablakot.
Lépted, ha közeleg,
szívem rá hangolom.
Te vagy a mindenem,
Te vagy az életem.
Nélküled talán már én sem létezem.

Szeretlek elmondom,
elmondom ezerszer.
Láthatatlan szálak összekötnek végleg.
Angyalok akarták, hogy én veled éljek,
a síron túl is szeretlek majd téged.

Szőcs Éva

Csendes boldogság

Lelkembe ívódott hangod,
fülembé cseng kacagásod.
Lépted lesem utcasarkon
hozzád bújni mindig vágyom.

Érintésed, mint eső csepp,
ha testem bársonyát érinted.
Csóкод számon édes pecsét,
mozdulatod vad szenvedély.

Az vagy nekem mi Napnak az Ég,
TE vagy nekem a reggeli fény,
éjszakának csillag útja,
életemnek tárt kapuja.

Te vagy szívem fényes lángja,
sóvárgó lelkemnek párja.
Minden napom ékessége,
életemnek legszebb része.

Szőcs Éva

Semmi sem olyan

Semmi sem olyan, ahogy volt tevéled.
fénytelen lett nélküled az élet.
Lelkemben érzem jelenléted
zsarolja szívem minden egyes éjjel.

Hogy éljek így, emléked körül fog,
nélküled kóbor vándor vagyok.
Csak egy éjszakát kérek, semmi más,
s haljak meg e csókos éjszakán.

Legyek árnyékod vagy legyek lépted nyoma,
ha szenvedsz legyek fájdalmad hordozója.
Ajkadon csók legyek,
szívedben dobbanás,
szenvedély legyek szerelmed oltárán.

Bonnie Marcelé
Könnyeim tengerében

Éltem kízó könny-verem,
Fejem zokogva beletemetem.
Tükrömben figyelem szelíd arcomat,
Körülfog békésen egy barna hajfonat.
Szemem tengerében, hullámozó kék fényben
Ma végleg eltemetem múltamat,
S már nem érzem többé,
Mit féltve őriztem évekig,
Nyögtem mázsányi súly alatt.
Milyen csalóka a lélek,
Elhiszi, mit hinni és érezni akar,
Szíved dobbanása tartott életben,
De most elenged a néma kar.
Ma elszakad az unott köd - fonál,
Mi hozzád oly' szorosan kötött.
A néma úr marad utánad,
S marad hitem mindennek fölött.
Remegő kezeim alatt
Eddig büszkén égbe kiáltva állt,
De mély sóhajomra ma összedőlt a színes kártyavár.
S téged, kit valaha lelkemmel szerettelek,
Most ésszel nézlek, ma elmémmel figyeltelek.
Idegen vagy, önző, gonosz és konok.
Sistergő érzéseid más nyakába rakod.
Hatalmas üreget utánad bennem betölti a gyász,
Mint szuvas fog után, ha kihull, lüktet az íny,
Lelkemben sikít a vérző némaság.
Te csak menj az utadon nélkülem,
Régi Szerelem.
Begyógyul a seb,
Szívemen vart képez az idő,
Lelkemet csitítja a régmúlt,
S átöleli forrón emlékezet.

Bonnie Marcelé

Örökre veled

Két karod ölelésébe estem,
Lágyan ringatott a tested,
S ezer rózsaszirma elém lehullva,
Vágyaimtól feljajdulva
Keringett bennem a világ,
Árva lelkemben ezernyi hangjeggyel
muzsikált tovább.
Szerettem élni,
Múló ábrándokat idézni,
Hajnalban a fényre nézni,
Napsütésben, meleg szélben
Holnapunkra áldást kérni.
S a percek peregve hulltak,
Toronyba zárva, az idő adott el néma fogolynak.
De még most is kémlelem a tengerkék eget,
Érzem a hullámot, mely tehozzád a partra vetett,
S tajtékos habokban, ijesztő viharban
Lelkem ezer hasztalan darabra esett,
Csillogtak a fényben, mint elhagyott parti kövek.
Múlik a nap, búcsút int a fény,
Mámoros narancsban úszik a lég,
Soha nem volt, soha nem lesz ahhoz fogható,
Bájosan búcsút int a ma, lélegzetelállító.
Harsány szívverésben menetelek tovább,
Titkos küldetésem, lassan fogy a létem,
Csak te tudod, hogyan lesz tovább.
Mozaikok, ha helyükre kerülnek,
Sorscsinálók ezen jól derülnek,
Visszatér az idő, nem szalad el, megvár.
Álmosan nyújtózó fellegvár
Életem lusta ébredése, nyomorult kis pihegése,
Lassuló vezekelés, monoton a gyász.
És akkor majd két karod ölelésébe esve,
Földöntúli fényben sugárzik az este,
Meggzületek majd, halhatatlan leszek,
Illatodban újabb illatfoszlány leszek,
Keringek majd újabb létezésben,
El nem múló szívverésben
Ringok ringatva,
A világot megváltva,
Örökre veled.

Bonnie Marcelé
Te és én- Ellentéteink

Fönn és lenn,
Moraj és csend.
Sekély és mély,
Hasít a kéj.
Közel és távol,
Ha jégdarab lángol.
Kész zene, halk dallam,
Mit dúdlok napjaimban.
Formálatlan szavak,
Melyben hangos lárma csendje van.
Erős és ingatag,
Karcsú, testes lábakon álló,
Vágyódó, merengő,
Lényed köröttem keringő.
Jeges és forró,
Csókos hatalmad óvó.
Heves és nyugodt,
Villámunk fába csapott.
Nappal és éj,
Őszinte szó, titok.
Lüktető vágy
Szívemben dobog.
Mosoly és harag
Tölts be napomat.
Jég és a tűz,
Forró szerelmed
Hús karjaidba űz.
Oázis, sivatag,
Kelő nap, alkonyat.
Tavaszi és őszi,
Április, november
Hogy lehet hű az ember,
Ha szíved csapodár?
Pokol és menny.
Imádj, de menj!
Fekete lélek,
Tiszta hó, amin lépek.
Szerelmes áhítatban élek
Eltaszító, csúszós romjain.
Keres és kutat,
Elpattant kő
Zsebemben maradt.
Kegyetlen mosoly,
Határozott szavak.
Halálos csóktól
Remegtek a falak.
Kígyó és méreg,
Szerelmes éték.
Hozzád érni félek.

Szelíden taszít a vágy,
Mágnesként ölel a test.
A szél hullámokat hány,
Megüt a közöny.
Föld és az ég,
Fellök a szél.
Szélsebes ló hátán
Futok tőled gyáván,
Káoszt uralván,
Te maradtál a rend.
Sietve utolér,
Eltaszít végén kábán,
S ifjú szívedet uralván
Örök pillanat marad.
Határtalan, mi végig ér,
Törpe lábam égis é.
Kong a harang,
De süket a csend.
S telik az óra,
Hajnal virradóra
Magához láncol,
Hozzám ér, táncol.
S velem marad újra,
Hajnali imaszóra.
Te és én a lelkünk
Hasztalan keressük.
Eggyé olvadt régen,
A földön, s az égen.
Kemence pokolban,
Éget holtomiglan,
Hol hajnalra kisül a kenyerünk.

Juhász Pál
KINCS ÉRZELMEID

Álmos szemeid fényt szorongatnak,
sűrű pillád könny nektárt rejteget.
Kincs érzelmeid hol csavarognak,
sorsunk már élet rejtvényt fejteget.

Göndör, szőke hajad szél borzolja,
dús kebleden nap érdemrend ragyog.
Rózsás ajkad vágyam megcsókolja,
létem hívó szava érted dadog.

Csillag aranyát szórja két szemed,
tudom, már gazdagabb nem lehetek.
Álomként jelenik meg szép tested,
álruhát magamra nem vehetek.

Borostyánba rejted csillogásod,
csodálja mindenki boldogságod.

Juhász Pál
TALÁN EGYSZER
(Anna örökhöz)

Talán egyszer eljön az a tavasz,
mikor mosolya nekem virágzik.
A hideg, zord tél már nem lesz ravasz,
Ön, meghitt kis szobámba teázik.

A múlt kabátját nálam leveszi,
öröm csókot ad arcára kutyám.
A szó fonott kalácsot megeszi,
lelkében megszólal csend orgonám.

Titkos öröm morzsákat szór elém,
iszom lényének káprázó fényét.
Szeretete vonata jön felém,
én már látom füstölő kéményét.

Talán egyszer eljön az a szép nyár,
fészket rak nálam a lélek madár.

Juhász Pál

MOSOLYOD A SZERELEM

Aromás szégyenlősség illata,
selymes, csábító bőrpír arcodon.
Mosolyod a szerelem suttogta,
méz szavakat csókolok ajkadon.

Szép vallomást suttog a vallomás,
fülbe lehelő forró izgalom.
Felderengő ruhátlan látomás,
a kéjes vágy „kezében” hatalom.

Foszló idő, hajnal templomában,
verejték harmat harangja kondul.
Könnycsepp csordul egy halk sóhajtásban,
a vágy éhség gyomra újra kordul.

Aromás szégyenlősség illata,
mosolyod a szerelem suttogta.

Csipak Valerija

Fáradt szívem Rád vár...

Levelet írnék, neked címeztem,
de vagy a tizediket tépem szét.
Darabjai hulljanak széjjel,
mint megsebzett és megfáradt szívem.
Csak még ezt az egyet, az utolsót
írom, kérlek, ha megkapod ne dobjad el.
Magadban olvass vagy halkan.... suttogj,
ne hallja senki sem.
Ne kiabálj,
mert az örület szüli a vad szavakat,
magadnak őrizd azt.
Ha úgy döntesz eljössz,
csak halkan osonj be,
a rózsák között a kertembe.
Úgy osonj, mint az őzike teszi,
a vadásztól félve,
aki szíven lőheti.
Várom majd,
de te ne mondj semmit,
csak szótlanul nézzél rám.
Lelked tükrét akarom látni,
Ő beszédesebb,
s talán mindent elmesél.
Gyöngéden öleljél át,
lágymagod nyugtassa szívem,
ne lüktessen,
mint egy fájdalmasan vérző seb.
Túl sok a zaj,
mindenbe belefáradtam.
Lágymag dallam csengjen,
nyugtasson a zene,
cirógassad a lelkem.
Legyél a gyógyír,
a vigasztalás.
Karjaidban,
a megfáradt szívem megpihen.
Talán vonzó is lesz ez a forrongó,
betegesen vad világom,
melybe a szívem is beleremegett.

Csipak Valerija

Olyan szép veled a szerelem

Szerelmesek szigetén,
a csendes kis tó tükrén,
siklik hangtalanul egy csónak,
melyben szerelmesek ringatóznak.
Te és én. Kezeink egymásba fonódnak,
ajkunk szorosan összeér.
Itt nyugalom és béke van,
hol a pénznek nincs hatalma,
csak két szerető szívnek.
Azért is olyan drága,
mert szeretet az ára.
Szeress hát,
mert akit szeretnek,
irigylik a sorsát,
de ne figyelj oda,
az az igazi boldogság.
Érzem, hogy mennyire szeretsz,
minden nap jobban.
Szeretek elbújni két szemedben,
és elrejtőzni mosolyodban.
Érzem magamon a szemeidet.
Csillognak és engem néznek.
Olyan jó érezni,
hogy csak veled szép,
és teljes az élet.
Úgy szeress,
mintha én lennék a felkelő nap fénye,
a föld egyetlen kincse.
Szeress úgy,
hogy mindig kerüljön a bánat,
s ha mégis utolér,
a két karodba zárhass.
Szeress, mert oly szép szeretni,
s a szeretetet meg tudd velem osztani.
Tudod, csak annyira szeress,
amennyire én szeretlek Téged!

Csipak Valerija

A szerelmünkért...

Fényem adom a bánatodra,
 hogy beragyogja
 lelked sötét árnyait.
 Meleget lehelek rád,
hogy leolvassza szíved megfagyott falát.
 Arcodra mosolyt rajzolnék,
 ha a tiéd komoly lenne.
Fáradt karjaid magad mellé engeded,
 de ne aggódj,
helyettük az én két karom erejét
 átadom neked.
 Ne nyomasszon bánat,
minden könnyem a tiéd.
 Neked adom
a csillagok minden fényét,
hogy beragyogja éjszakád.
Minden sóhajom,
féltett kincsem csak a tiéd...
cserébe csak egy a kérésem:
 hogy szeress nagyon.
Szerelmeddel remélek újra,
 hitem visszatért.
Bennem újra áramlik,
a régen megalvadt vér,
hiszen a ködből lelkem a fénybe ért...
mert volt, aki megállt és lehajolt értem.
Hiszen nélküled semmi vagyok...
 veled pedig minden...

Szabó László István

Angyalomnak

Te vagy, legnagyobb kincsem,
És te vagy énnekem a minden,
Rajtad kívül semmim sincsen,
Ennél szebb, világon nincsen,
Téged adott nekem a jó Isten,
De nem pénzért, hanem ingyen,
Engedd, hogy ezt én higgyem,
A fodros szoknyája meglibben,
Amikor vonul, hófehér ingben,
A karjaimba a szobába vittem,
Teste izgatón, az ágyra billen,
Némán mellettem fekszik itten,
És csendesen pihen a priccsen,
Hogy így lesz, ezt sose hittem.

Szabó László István

Édesemnek

Nekem te vagy a múzsa,
Mint galambnak a búza.
Szívemet lánggra gyújtja,
Ez a boldogságom kútja.

A szerelmünknek húrja,
A nyugalmat feldúlja.
Kezem és lábam gúzsba,
De engem szeret; súgja.

Ha végre hozzám bújna,
Az lenne életem csúcsa.
Szép lábai előtt csúszva,
A menyországban úszva.

Szabó László István

Szerelmemnek

Nem szeretnék tévedni,
A fájdalomtól vérezni.
Szerelmeslevelet égetni,
A hűségemben kételkedni.

Szerelmes csókra éhezni,
Ne hagyd magad kéretni.
Veled szeretnék vétkezni,
A szépségeddel kérkedni.

Reggel boldogan ébredni,
Vágyaim nem szégyellni.
Örök szerelmet képzelni,
A szívem ezt megérdemli.

A szerelmünket élvezni,
A messzeségbe révedni.
A szerelemedben létezni,
És a boldogságot érezni...

Gyólay Karolina
EGY PILLANAT VELED

Mennyi jelentéktelen pillantás, mással elfecsérelt szó,
mert csak egy pillanat hagy kitörölhetetlen mély nyomot.
Egy hang, egy lágy érintés léte, ami belül rögtön megérint,
s nem tudod miért, mi történik, de ott örökre beléd vésődik.

A logika harc nélkül feladja, nincs itt akarat,
Lecsap rád, mint egy gömbvillám és magával ragad,
Nem is küszködsz ellene, engeded a vad ár vigyen,
És az az egy pillantás követ árnyékként szüntelen.

Valaki felhasította, belépett a rád boruló burokba,
engedsz, lelkedben már nem vagy árva, magad.
Ezer év is érzed túl kevés lenne mellette,
s reméled nem csak egy pillanatra lehet veled.

Gyólay Karolina

TÖRJ BE

Törj be az alvó csendembe,
hatolj belém minden szépségeddel,
itasd meg megkapó szóval szomjazó lelkemet
hogy szívem ragyogva feléd könnyen lebbenjen.

Törj be néma magányomba,
s hessegesd el minden rontó árnyamat,
vigyázz rám, óvj meg gyáva harcomban,
s gyógyítsd meg szeretettel eltörött szárnyaimat.

Törj fel velem a végtelen magasba,
s fordítsuk ki a korlátozó világot alapban,
szegjük meg a szabályokat, döntsünk határokat,
szívünk váljon eggyé dobbanással, egy burokban.

Gyólay Karolina
CSAK MEGTÖRTÉNIK

Csak megtörténik, s szereted,
nem is tudtad mily erősen érezheted,
Villan életemben csak egyszer,
Ostor hangos csapásaként a szívben.

Millió ember és színes csodák
itt sakk bábuként dől el a szabály,
a szeretet felvértéz minden ellen,
kemény szavak könnyen leperegnek.

Ne hagyj az érces szavaknak helyet,
félreértéssel, ellenkezéssel, átveréssel,
nyisd ki lelked, magányod a felesleg,
érzed eljött, hív az igazi élet ideje.

Néha sérülések súlyosak és mélyek,
mégis összefornak a hegek,
Rokon lelkeddel egyek vagytok,
szoros ölelésben a gyógy módod.

Nem a vér köt hozzá a testben,
hanem tűz, erős, erős, egyesít vele,
mindenki más számára veszélyes,
csak a benne égő nem veszíthet sosem.

Összekeveredett, de mégis két szív
együtt minden csatát megvív,
párhuzamosan dobban a kék vénán,
körbe áramlik az ég végtelen horizontján.

Gyólay Karolina

SZERELEM

Parázsból tüzet szítottál testemben,
szemedben magamat látom, mint a tükörben,
lelkem mécsese lelkedhez szállva összefonódott,
vágyaidat, álmaidat vigyázva illatoddal virrasztok.

Ölelj magadhoz, mint eddig senki más,
duruzsol a szív, te vagy a halhatatlan lelki társ.
Mindig kerestelek, kutattalak, vágytam rád,
hogy testünk összefonódva életre ébredjen már.

Sokszor láttalak már előtte álmomban téged,
sokáig vártam, hogy hozzám tárt szíved ideérjen,
s jöttél, puha léptekkel besurrant testembe a szerelem,
csak maradj szüntelenül velem, s fogd örökké a kezem.

Buglyó Juliánna

„Ölelj át, kérlek”

Ö sszebújtunk szép szerelemesen
L étedet hevültem érzékelem
E ngedd, tüzesen szerethesselek
Legyél velem még szenvedélyesebb
J utalom az élet nekem veled

Á lmomban már érted élek rendben
T éged látlak folyton az ölemben

K ell egy közös élhető kényelem
É lénken teszek érte szüntelen
R emélem lesz a tetteknél értelme
L étünk közös titka szerelemben
E llenállhatatlan vágy eleme
K edves, éltem kenyerére vagy nekem.

Buglyó Juliánna

Lakattal lezárt szerelem

A bárányszerhőkön feléd lépegetek,
nyugtalanul várom már, hogy elérjelek.
Lelkem áhított, mámoros vágy-bugyrában,
epekedem érted szépséges álmomban.

Fényözön világít szomjazó utamon,
izzó pír sugárzik érted az arcomon.
Mint az élet a ragyogó napsugárra,
úgy óhajtozom a szíved kapujára.

Pillanatok alatt vihar kerekedett,
a habok közt természetes úr keletkezett.
Nem nőttek ki megváltó angyalszárnyaim,
hogy elérhessen követett szándékaim.

Mint száraz falevél lehulltam a földre,
ott maradtam magam, nélküled örökre.
Titkomat szívembe lakattal bezártam,
a mesés szerelmünket végig csodáltam.

Buglyó Juliánna

Veled én

Forró lávakőként
izzik már a szemed,
rám tekintesz és én
benne melegedek.

A léted erősít,
átölel a tested.
Vigyáz rám, ha félnék
üres rengetegben.

A szívem merészen
táplálja útjait.
Te, mikor velem vagy,
semmi ki nem szakít.

A lelke könnyű már
szárnyalok a légben,
óvatosan tartasz
biztonság ölében.

A végtelenségben
egyfelé tekintünk.
Tudjuk nekünk a lét
összefonódva élni.

Fekete Ida Virág

Álomszép álom

Álmomban látok egy arcot
Valóság, vagy csak a fantáziám
Játszik velem folyton?

Gyakran álmodom róla
Milyen is volt Ő?!

Mézszőke haja tündökölt
A nyári napfényben.
Szépszürke szemében
Csillagfény táncolt
Ezüstös Holdfényben.

Kacagva szaladgálunk
A szamócás dombon.
Fák között bujkálunk,
Csillagok közt járunk...

Karom kinyújtom felé
megérinteném...simogatnám,
-Ám abban a pillanatban
Ahogy hozzáérek...
Szertefoszlik az álom.

Szemem sarkában
könnyecseppek csillognak,
igazgyöngyként ragyognak.

Szerelem volt...
Hófehér,
Szikrázó,
Tiszta, mint a hó.
-Valamikor régen.

Fekete Ida Virág

Még mindig rólad álmodom

Nagyon mélyen alszom...
Álmaim hozzád varázsolnak...
Itt vagyunk a tengerparton,
A lemenő nap sugarai aranyárgán
ragyognak virágkoszorúval
díszített hosszú szőke hajadon.

Hosszú volt az út, elfáradtál.
Álomba merültél, én féltőn
Őrzöm szép álmodat.
A virágokat magam szedtem,
Hogy koszorúval ékesítselek.

Karjaimba zárlak, és csodállak,
Szerelmesen gyönyörködöm benned
Ajkam selymes bőrödhöz érintem
Bőröd érintése, mint a lángoló tűz
Megéget, szétporzseli az ajkam

Óvatosan haladok, egyre lejjebb
Vigyázva, hogy fel ne ébresszelek...
Megcsókolom lehunytt szemedet.
Szemhéjad puha selymessége
Finoman csiklandozza az ajkam.

Az arcodhoz érintem simogatóan
az arcom, a vágyak össze-vissza
futkároznak a testemen át,
a bőröm alá is bekúsznak.
Szemem sarkából, lopva figyelek

Várom, -hátha felébredsz...
Már szép szádat csókolnám éppen,
Majd hirtelen széthull az álmom...
Két karom a párnát szorongatja
Ölelni vágyó tested helyett.
Így ér véget a gyönyörű álom.

Fekete Ida Virág

Vallomás

Mit mondhatnék Szerelmemnek...

Nem tudok most izgatót, csak szépet...
Attól a perctől kezdve, hogy felébredek,
és addig amíg a szemem le nem hunyom,
az egész napom csak rólad szól...
-és nincs szünet!
-és rólad szólnak az éjszakáim...
alvás és ébrenlét között hánykolódva.
Tudom, hogy szeretlek, - s te is szeretsz.

Fülemben cseng egy dallam,
-"Adj helyet magad mellett"

Álmomban "Meztelen válladhoz ért a vállam",
- aludtunk összebújva,
mint két megriadt őzgida.
Nem történt semmi más, -csak
Két karunkkal öleltük egymást.

Az éjszaka olyan szép volt, és olyan tiszta,
mint nyári éjen a csillagragyogás.

Fekete Ida Virág

Hívogató

Szép szemed mosolyogva tekint rám
Zengő hangon így szólsz hozzám
Este gyere el, várlak a kertben a
Rózsabokrok nál.
Egyedül leszek a házban, együtt is alhatnánk.
Leülnénk egymás mellé, a kezéd megfognám...
Este álomba ringatnálak, talán
Meg is csókolnálak.

Alexander Corvinus

Valentin napi álom

Valentin napon, milyen szépen esik az eső,
ez az illat, s a levegő emlékeztető.
A szépen csepergő eső, milyen szép is,
és örökre menő.
Az esőcseppek folynak az ablakon,
rád gondolkodok Valentin napon.
Miért fáj a szívem pont ezen a napon?
Mikor nézek ki szomorúan az ablakon.
Esőcsepp, csak lefelé mész,
szemem követi utadat, lelkem még mindig látja arcodat.
Valentin napon, esőben látom arcodat,
talán ez megint egy szomorú vasárnap.
De lám, valami megmozdul, a hátam mögött,
szívem hirtelen, az ablakból, tükörként tekint.
Te vagy az, látlak most már,
nem csak a képzeletem csalja meg szemem, ismét ezután.
Ajtó nyikorogva nyílik szívemmel együtt,
álomba merülve, lehetetlennek látszik.
Esik az eső, Valentin nap, ablakból nézem arcodat.
Álmodom, vagy tényleg itt állsz előttem?
Vagy csak a képzeletem játszik velem?
Itt vagyok, mert szeretlek, szomorú vasárnapon téged kereslek.
Nem számít, ha szomorú az eső,
mert ezen a napon minden szív örökre szeret.

Az ismeretlen szerelemnek

Kárpáti Ata

A belső láng

Bolyongtam némán szürke utakon,
Monoton napok rabjaként haladtam.
Az ég is zárva, s nem volt kívül osszam,
Szívem üresen, dermedt árnyakban.
Egy kérdés mégis szívembe mart csendben:
„Hogyan szerethetnének, ha én magam nem szeretem?”

Megálltam végül, s tükörbe néztem,
Mélyen, ahol már nem hazudhat semmi.
Ott, a csendben, apró szikra lobbant,
Lángot gyújtott, s felém kezdett szólni.
„Érezd magad, s légy önmagadnak fénye,
Mert így mutathat máshoz is az út reménye.”

Most bennem tűz ég, fénylő és szabad,
S ha valaki jön, ki ezt látni vágyja,
Nem láncok kötnek, nem várok, csak érzek,
Lélek a lélekhez, tisztán, szabaddá váltan.
Ez a szerelem, igaz, gyönyörű titka:
A fényem mutat utat, s most felém hívja.

S így jött ő, a legcsodásabb nő,
Kihez azelőtt még nem voltam készen.
Most úgy szeretjük egymást, szinte álom,
Két szív, mely egymásban otthonra találjon.
Két láng egyesül, egyetlen tűz lobban,
Mely örökké ég, csendben, zavartalan.

Rose Logan

Neked adom

Adok egy darabot a szívemből.
Adok egy darabot a lelkemből.
Neked adom a kezemet,
Neked adom összes szeretetemet.
Neked adom, neked adom.
Neked adom kezemet
Érezd minden szeretetemet.
Érezd bőrömet a bőrödön,
Csak mi ketten ezen a földön.
Neked adom lelkemet
Neked adom, neked adom.
Simítsd végig a kezemet,
Érezzem a lelkedet.
Neked adom, neked adom
Nézz mélyen a szemembe,
Csillagokat őrizzük szívünkbe.
Neked adom szívemet.
Lelkemben őrzöm szeretetedet.
Neked adom, neked adom.

Rose Logan

Míg élek

Míg élek, a pillanatom tiéd,
Míg élek, simogatom kezéd.
Amíg lélegzem, tiéd szívem
Míg, élek és létezem,
Tiéd minden szeretetem.
A szerelem rózsaszín felhő,
De a szeretet nem veszendő.
Míg, élek fogom kezéd,
Átvezet a végtelen szeretet.
Már vénen és sután,
Fogom kezéd a szeretet útján.
Amíg, szívem dobog,
Veled boldog vagyok.
Mikor elhagyja az élet lelkemet,
Széllel küldöm Neked szeretetemet.

Rose Logan

Vérvörös Szerelem

Mint szerelem tövise szúrta meg szívemet,
Vérvörös rózsákkal halmozom lelkedet.
Annyira szeretlek, hogy rózsaszín fellegetek látok,
Mindig utánad vágyok, mindig utánad vágyok.

Nincs szebb égi jelenség nálad,
Gyomromban pillangók szállnak, egyre csak szállnak.
Remegek minden ízembe, hallom szívemet,
Amikor arcod simul az enyémhez.
Gyomromban pillangók szállnak, egyre csak szállnak.

Szerelem ó negédes szerelem illata kering,
Parfümöd elixírjét érzem megint.
Átjárja testemet illatod mámorító köde,
Szerelmes csókod bódító ereje.
Szerelem ó negédes szerelem.

Vérvörös rózsákkal terítem ágyadat,
Csókokkal enyhítem szerelmes vágyadat.
Te vagy nekem a világegyetem,
Vérvörös szerelem, vérvörös szerelem.

Bachorné Lukács Judit

Gondolok rád

Gondolok rád mikor a hajnal hasad az égen,
bíborszínben tündököl odafent a kelő Nap,
elmélázgatok a sok emléken olyan szépen,
fejemben a gondolat meleg puha fészket rak.

Gondolok rád amikor megyek az úton feléd,
szívemben a várakozás türelmetlenül ver,
lelkembe önmagadat lakattal zárva tévéd,
hiányod belőle nagy tépett foszlányokat szel.

Gondolok rád, te vagy maga az élő gondolat,
testemben villámlik a vágy a tűz a hevület,
melletted létezem veled kergetek gondokat,
fülemben zaj vagy, a lüktető zene csendület.

Gondolok rád szinte csak szüntelenül, pulzálva,
ereimben a vérem buzogva száguld forrón,
veled tűnt el éjjeleim minden csúfos álma,
te vagy az italom, - csókjaiddal oltom mohón.

Gondolok rád, hiszen másra úgysem tudnék én már,
agyamban, a sejtjeimben hordozlak, vezetlek,
képzeletem száguld nem létezik keret, határ,
bölcsőmben ringatlak, befogadlak mert szeretlek.

Bachorné Lukács Judit
"Valentin napi szerelmeslevél"

Kedvesemnek

Levelet írok neked, mert mást nem tehetek,
elválaszt a távolság veled nem lehetek,
bár tűzön és vízen át is elmennék hozzád,
de így nem jutnak nekünk csak apró kis morzsák.
Messze vagy, elszóltott tőlem most a munkád,
mindennap megszagolom az itt hagyott ruhád,
belélegzem illatodat, éltet, simogat,
belesuttogom szerelmes édes titkomat.
Amiket senki sem tudhat csakis te meg én,
ilyenkor magával ragad a felhevült kéj,
a vágy tüze az mi tombol bennem hevesen,
de nélküled vagyok, fázósan oly jegesen.
Tudom hazajössz megölelsz, mindjárt megragadsz,
csókra éhes ajkaddal édesen rám tapadsz,
meleg leheleted átfűt, lángra gyújt újra,
miközben matat rajtam szerelmed lágy ujja.
Sírok most, ideképzellek megérintelek,
vad hullámok tombolnak nem szelídítenek,
nem is akarom, hagyom, hogy végig elöntsön,
bennem minden gátat álszemérmet ledöntsön.
Szeretlek, mint hajnali harmat a füveket,
veled felvidítanék szomorú füzeket,
kékre festeném az eget, úznék felleget,
olyan nagyon kimondhatatlanul szeretlek!
Gyere haza, siess, kitárt karjaim várnak,
friss ágyneműbe öltöztetem majd az ágyat,
vacsorát főzök neked, úgy készülök reád,
eléd teszem forró gőzölgő finom teád.
Várlak nappal, az éjben, lihegve pihegve,
sosem vagyok élénk, nem vagyok kipihelve,
fáradtan unt kedvetlen leszek nélküled már,
de szívem érted dobog forrón lüktetve vár.

Bachorné Lukács Judit

Szerelem első látásra

Egy csodálatos áldott pillanat,
égi fényességes gyors villanat,
Amor nyila szállt felénk sebesen,
édesen sebzett meg a szerelem.
Szemem a te szép szemedbe nézett,
tudtam, hogy ez nem más, mint a végzet,
egy elrendeltetett sorsakarat,
rombolt le már bennem nagy falakat.
Vértem lehullott, ott álltam pőrén,
meglepődve szinte félig dőrén,
hagytam, nem tettem semmit ellene,
így lett enyém a szíved szerelme.
Nem védekeztem, de térdre estem,
hatalmas mélyült levegőt vettem,
magamba szívatalak enyém lettél,
s te ezért semmit sem kértél tettél.
Csak vagy, a magad nagy csodájával,
leszámoltál létem homályával,
hoztad a szikrát, mint tüzes máglyát,
valóra váltva a szívem vágyát.
Jöttél, mint egy ígéret, a remény,
kezemben már egy jó meleg tenyér,
mosolyod az éltetőm, kenyerem,
földöntúli gyönyör e szerelem.
Bennem élsz, itt lüktetsz, etetsz, dobogsz,
szívemen át gyorsvonatként robogsz,
utazom a Mennyek Országába,
sebesen szállva nem poroszkálva.
Egy pillanat volt, oly röpké csupán,
s mi átéltük ezt kis sután bután,
az ész elaludt nem gondolkozott,
lelkünk meztelen, kigombolkozott.
Azóta ég a nagy láng, heves tűz,
egymás karjaiba hajtva űz,
két test lélek összeforrt egyesült,
mikor a két pillantás szembesült.

Simon Lola

Szelíd lelke hófehér

Szelíd lelke hófehér
szívházába elbújt rég
bezárva él, magányban
kuporogva magában.

Kicsi lába táncolna
táncosához hajolna
két karjával ölelné
szíve súgná, van remény.

Két kis gerle hófehér
itt a tavasz, sose félj!
Galamblelkű, szép kislány
egy kedves fiú, csak rád vár!

Ne légy most már szomorú
kerüljön el, ami rút!
Szálljon lelked szabadon
rózsa nyíljék utadon!

Fenn az égen gerlepár
szép halkan most leszáll,
szívfészkükben szerelem
összebújnak kedvesen.

Simon Lola

Szerelem

Mi a szerelem?
Mikor fontosabb lesz majd-
a te, mint az én.

Pillangók tánca
szárnyaik rebbenése-
a mellkasomban.

Örök szomjúság
csillapíthatatlan vágy-
gyógyíthatatlan.

A másodpercek,
amik gyötörnek akkor,
ha nem vagy velem.

Összeolvadni
örökkévalóságig-
menny és a pokol.

Simon Lola

Apeva

Elhallgattatni
a szívemet
nem tudom
érted
ver.

Gregó István

Szerelem

Forró testem lázban ég,
felhevült a lelkem a szívem is ég.
Lángolva keresem másik felem...
hol vagy, életem?

Lehűteni nem lehet, nem is tudom,
csak te segíthetsz, kedvesem.
Érzéki testeddel tüzet olthatod,
csókjaiddal sebeim gyógyíthatod!

Ajkad az ajkamhoz tapad,
nem kellenek itt most a szavak!
Némán is ismerjük egymás vágyait...
neked én, nekem te vagy a világ.

Egymásnak ajándékai vagyunk,
mint nap a földnek,
hold az éjnek, megannyi csillaggal
táncolva a messzi végtelenbe!

Mint izzó parazsak együtt égünk el,
összeölelkezve elveszünk
egymás karjaiban, mint szerelem
az örökkévalóságban!

Gregó István

Örök szépség

Gyere, kedvesem, ülj mellém,
ide a partra a homokba.
A karom is átölel, nincs mitől félj.
Nyugtató a csend, hisz zajos a világ.
Hallgasd a tenger halk moraját,
nézd, s csodáld a naplementét,
a természet igazi kincsét.

Valahol a távolban felbukkan egy delfinpár,
örömtáncot járnak, élvezik életük,
hisz ilyen az igazi szabadság!
Szemedben látom a napot,
tengernyi csillogását,
látom benne a lelkedet
és érzéki, forró testedet.

Érzem ajkadon a meleg varázsát,
de ne szólj most semmit,
csak hadd csodáljalak némán...
gyógyítóan hat lényed rám!

Szépséged természetes, örök bámulat,
olyan vagy, mint a nap,
ami olykor nem látszik ugyan...
de attól a szépsége, ragyogása
örökre megmarad!

Gregó István

TÉLI VARÁZS

Havas lett már a táj,
fehéren tündököl minden.
Tisztán, mint az igaz szerelem,
amelyik soha nem olvad el!

Fagyos, hideg tél van idekint,
én mégis várok valakit.
Csillog a befagyott patak is,
mint szemeim, amivel
a távolba nézve kereslek.

A hídnál majd várok reád,
gyere utánam, kövess...
hagyok lábnyomot a hóban,
hogyan megtalálj!

Siess nagyon, mert fázom...
de nem a melegre,
hanem szoros ölelésedre,
forró csókjaidra vágyom!

Paréjné Erzsébet

Süvít a szív

Nagyokat dobban
egy halk szó után,
Mely érzéken kíván
Fájdalmat kiált.

Jő hozzám ölelj
Karold át szívem
Hallgasd ritmusát
Ne bántsad soha.

Kalimpál rezzen a
szeretet utáni vágyért,
Amit oly nehéz volt
elfogadni már.

Oly csodás volt
egyszer együtt,
dobbant hangosan
Ritmusra zengett.

Egyszer csak nagy
fájdalom ütés érte,
Futásnak kerekedett
a széllel szemben

Süvített fájdalmában
Ordítva rohanva
De mégis visszajött
Szerelmes szívével.

Paréjné Erzsébet
Valentin nap alkalmával

Röpködnek a pillanatok
Én is utánuk szálltam,
Kíváncsian körülnézek
Merre menjek készülődjek.

Eszembe jut mit kell tenni
Körbe, körbe rohangálok,
Végül is megtaláltam
Piros ruhám én rám vágyik.

Hangosan kiált egyet,
Vegyél fel mert elmegyek
Ugyan azt már nem,
Nem engedlek sehová.

Szárnyalni szeretnék veled,
Suhanni a széllel messze
Ott vár engem a szerelem
Meghívott a Valentin.

Legyünk egyik-e napon
Ünnepeljük szerelmünket,
Vörös rózsával vár engem
Valentinnal kézen fogva.

Elindultuk kettesben
Összebújva andalogtunk
Vörös rózsával a kezembe,
Szerelmesen mi ketten.

Paréjné Erzsébet

Egy nap veled

Álmomban láttalak
Szemed tükrében utaztam,
Oly csodás volt,
Nem tudom ki vagyok
S ki vagy te?
Messze jártunk
Gondolatok hadával,
Csak azt tudtuk mindketten
szerelemre vágyunk.
Repdestünk szárnyaltunk
Szemünk találkozása
tükröződött a vágytól,
Mi ketten ott vigaszt találtunk
Elmerültünk szívünk zakatolásába,
Elmesélted vágyad én hallgattam,
Oly csodások voltak a szavak
Nem hittem, ezt nekem áradnak
Összebújva suttogtuk egymásnak,
Szerelmes szavakat bódultan
Cikáztak testünkön
a vágyak.
Mindketten boldogságban
úsztunk,
Vágyaink teljesültek, amik
oly messzinek tűntek.
Oly csodás nap volt ez veled.

Varga István
FEBRUÁR 14.

Februárnak derekán,
Valentin nap hajnalán,
régi emlékkép villan,
ajkadat megcsókoltam.

Heves volt, oly zamatos,
lettem tőle kapatos,
édes íze andalító,
mégis olyan fájón múló.

Csak még egyszer átélhetném,
kívánságnak ezt kérhetném,
piros rózsát adnék érte,
legyen ez a fizetsége.

Hát hordozom ezt az álmot,
mardos nagyon a hiányod,
kandallónak tűzfátylában,
álmom maradsz az éjszakában.

Varga István
LOPOTT RÓZSA

Kedvesemnek

Csak még egy éjszakára - még egyre
gyere vissza úgy, mint akkor régen,
mint amilyen voltál azon a mozgó
karcokkal teli fekete-fehér filmen.

Nyújtanám feléd munkától fáradt
erőtlen, de nem remegő kezemet,
megdöbbenek, mikor látom szemedben
a megcsillanó, hálás könnyeket.

Hát nem feledted évek hosszú sorát,
nem feledted csókok zamatát,
sok sétaútnak ránc tapadt porát,
titokban leszakított, lopott rózsát.

Bizony nem feledted a mesélő múltad,
emlékezel az éjszakák varázsára,
a titkoknak sötét, csendes szobájára,
ahol a férfit öledbe fogadtad.

Csillagok özöne legyen jutalmad,
Hold aranyló sugarával kendőzőm hajad,
szivárvány boltíves kúpja kösse össze
mindig a hozzám vezető utad.

Bánatos könny ne peregjen szemeidből,
ezen szavaim adjon erőt az úton neked,
de azt a sorstól várni nem, úgysem lehet,
mert az a férfi próbálta széppé tenni életed.

Látod, alkonyatkor a Napkorong
mily erősnek, hatalmasnak tűnik,
de fénye már halovány vörös,
ahogy a horizont mögé bukik.

Egy vallomás befejezése mindig nehéz,
oly sután-bután akadozik nyelvem,
kimondott szavakkal már nem - de
a leírtak beszéljenek helyettem.

Egy belső szellem feszíti lelkemet,
míg valami furcsán vezeti kezemet,
amit valaha kimondani sosem mertem,
a hatástól - mert attól - mindig féltem.

Varga István
BIMBÓDZÓ VAGY

Édes hercegnőm, Anasztázia,
rózsáimnak legszebb nyíló szirma,
bimbódzó vagy még, tündérvirágom,
nálad szebb tán nincs is a világon.

Cári palotából a sors elém vetett,
amitől a szívem áttüzesedett,
szegény muzsik vagyok, de van egy dácsám,
ajtáját, ablakát előtted kitárnám.

Írótollat, papírost ragadok,
gyönyörű, míves szavakat formálok,
így adom tudtadra, dalra fakadt ajkam,
hogy fényként lettél az alkonyatban.

Igen, ihletet adtál ebben a zajban,
prímás lettem a lírai zenekarban,
Hercegnőm, nem fogom vissza a szavakat,
igaz, hogy nem tudok adni aranyakat.

Ám a sötétségből kiviszlek a fénybe,
belefoglallak egy verses gyűjteménybe,
örökre megmarad felejthetetlen arcod,
bennem a szunnyadást feltámasztod.

Józsa Eszter

Hogy fájt minden

Hogy fájt, amikor,
Azt mondtad menned kell.
Amikor azt írtad,
Nem jöhetsz már többé el.
Máshol van életed,
Mással kell élned.
Ha belehalsz is,
Nem tehetsz egyebet.
Hogy fájt, mikor,
Utoljára jöttél,
Mikor szívemhez
Utoljára értél.
Indulni nem tudtál,
Maradni akartál.
Küszködtél könnyeiddel,
Amennyire tudtál.
Remegő szád,
Utoljára mondta:
„Szeretlek, csak”
Nem lehet, el kell
Válnod éntőlem”.
Szemeid könnyörögve,
Kérlelve néztek.
Tudtad, hogy
Most már örökre vége.
Két karod körém fontad,
Szívünk egy ritmusra dobbant.
”Indulni kell”- mondtad halkan,
De lábaid nem mozdultak.
Mi lesz majd ezután,
Hogyan lesz tovább.
Hogyan élhetünk egymás
Nélkül immár.
Hogy fog az életünk telni,
Hová fogunk megérkezni.
Tudtuk bánni fogjuk
Mindig, hogy most
Ezt fogjuk tenni.
De nem lehet választani,
Így kell ennek most már lenni.
Ne nézz vissza,
Ne szólj, ne ints.
Felejtsd el, hogy
Voltam én is.
Felejts el örökre engem,
Ne engedd a múlt kísértésen.
Én majd magamban hordozlak,
Tudom soha el nem hagylak.
Itt maradsz a lelkemben,

Cipellek, amíg élek.

Józsa Eszter

Én nem tudom

Én nem tudom,
Hogy miért várlak téged.
Mikor az ősz sír a kertek alatt.
Mikor szeptemberi szellő
Simogatja az arcomat.

Én nem tudom,
Hogy miért jutsz eszembe,
Mindig, amikor búcsúzkodni
Kezdenek a fák levelei,
És 'Isten hozzádot 'mondanak.

Én nem tudom,
Hogy mért sír teutánad
A lélkem, mikor sűrű,
Hideg eső búcsúztatja,
Siratja el a nyarat.

Én nem tudom,
Hogy mért nem tudlak
Elfeledni téged, mikor
Már a természet is
Végleg elbúcsúzna.

Én csak azt tudom,
Hogy bármi jöhet
Ezután is, az én
Szívem örökké, mindig
A tiéd marad.

Józsa Eszter

Szeretnél

Szeretnél még egyszer
Én hozzád eljönni.
Csendes éjszakán,
Mikor nem lát senki.
Szeretnél a kapunál,
Halkan szólongatni.
Nyissam ki halkan,
Hogy ne hallja senki.
Jó lenne, ha újra,
Fiatalok lennénk.
Holdvilágos estén,
Ablakomnál lesnél.
Halkan koppantanál,
Suttogva mondanád,
Nyissam ki, hogy beláss.
Nyíljon ki az ajtó,
Hogy belépjél rajta.
Ott legyél hirtelen,
Ölelő karomban.
Jó lenne, ha ismét,
Szerelmesek lennénk.
A szemembe nézve,
Szerelembe esnél.
Szeretnél még egyszer,
Úgy átölelni,
Ahogyan soha,
Nem ölelt más senki.
Szeretnél újra,
Forró csókot kapni.
Olyat, amilyent,
Nem adott más senki.
Jó lenne, ha a füledbe
Súgnám azt,
Hogy csak tenálad,
Találok varázusra.
Hogy a szívem,
Te utánad repes.
Hogy mióta nem jöttél,
Szinte még is repedt.
Hogy csak szüntelen
Téged vártalak.
Hogy mástól semmit
Sem vártam.
Csak azt, hogy
Te gyere énhozzám vissza.
Te helyezd a napot,
Az egemre vissza.
Hogyha azt vallanám,
Szívemet kitárva.

Hogy sírva, zokogva,
Vágyott te utánad
Hogy nélküled,
Semmit ér az élet.
Hogy maradj örökre,
Ne mással, énvelem.

Józsa Eszter

Csodás éjszaka

Bűbajos éjszaka volt,
A levegőben valami izzott,
Épp csak sejtette magát,
Valami csendes varázs.

Kint a téli éjszakában,
Puhán, csendben hullt a hó,
A hópelyhek vidáman, kacagva szálltak,
És szép lassan belepett mindent a hó.

Bent tűz pattogott a kandallóban,
Halkan szólt egy lágy dallam,
Beragyogták a lángok a kis szobát,
Kedvesen törték át a sötétség falát.

A szobának egy kis zugában,
Illat gyertya pislákol, táncot járva,
És ebben a csendes puhaságban,
Testek fonódtak szorosan egymásba.

Vallomások hangzottak el halkan,
Ígérve, hogy vége sose szakad,
Hogy örökre szól minden szó,
Hogy nem lesz egyikük sem csaló.

Kint közben megállt a havazás,
A tűz is lassan leszakadt már,
Gyertya fénye is kihunyt tán,
A világ megszűnt...csak a lágy dallam szállt.

Németh Balázs
A másik felemnek (Zsófinak)

Tiéd a szívem
Tiéd a lelkem.
Te vagy az, aki mellett
nyugovóra tér fáradt testem.
Mikor szemedbe nézek
Tüzet látok
Amit én gyújtottam és én vigyázok
A szívem, mint gyertyaláng
Úgy lobog Te érted
Tüzet gyújtottál ott
ahol már csak hamu penészlett.
Számomra
Szíved szerelmes örök diadal
S addig fogom vigyázni, míg lelkemben, szól a dal.
Azt hittem álom ez csupán.
Hogy megkaptam a nőt, kit szívem kívánt.

*Ajánlom Megyesi Mária Zsófiának, aki egész eddigi életem legszebb
ajándéka.*

Németh Balázs

Szélcsend

A nyugalom, mi bennem van,
Mi átöleli lelkemet, körbefonja szívemet,
Elmondhatatlan.
Ahhoz tudnám hasonlítani,
Mint amikor a nap simogatja sugaraival kertemet.
Léleksimogató érzés, mikor a közelben van
S megfogja a kezem.
S tudatja velem, elmúlt a vihar,
Szélcsend van, kedvesem.
Szívem büszkeségtől ragyog,
Ahányszor csak ránézek,
Hamvas, szőke haját megsimítom, ahogy csak én tudom.
Tiszteletem és Szeretetem határtalan feléje,
Királynőként kezelem,
Ahogy ő ezt eddig soha nem is remélte,
Tudom, szélcsend van, az is marad,
Távolból csak egy hangot hallok, ami nem más,
Mint a Te hangod.

*Megyesi Mária Zsófiának, aki ezt a Szélcsendet elhozta a lelkembe és
nyugalmát a szívembe.*

Németh Balázs

Szívem álma

Felhőpárnán Veled utazni
Fogni két kezed és együtt ragyogni
Közben nézni a csillagok sokaságát
Bennük Téged látni és mosolyod tisztaságát

Ülni a fák alatt egy pléden kenyeret majszolva
Jókat nevetni, szaladni a réten pillangókat hajszolva
Boldog a Remény, boldog lennék én is
Ha veled tölthetném életem nagy részét.

Lelkem ajtaja előtted nyitva áll
Hol most fájdalom és magány jár
Kellesz nekem nem tagadom
Örök, az mi Téged szívembe fogadott.

Álom ez vagy valóság nem tudom
Hiányodat érzem és Veled van minden pillanatom
A Reményt elveszettnek látom
Szívem álma a TE SZÍVED VISSZAHÓDÍTÁSA.

*Ajánlom Megyesi Mária Zsófiának, akinek szíve ékkövekkel van kirakva
és úgy ragyogta be az én életemet.*

Édes M.
GYÖNYÖRŰ PILLANGÓM

Örülnek, ha szívemen megpihennél,
gyönyörű pillangóm' lelkemre ülnél.
Puha szárnyaddal ismét átölelnél,
gyengéd lelkeddel újra szeretnél.

Boldogságomban lám 'itt feledkezel,
bár tudom vágynod, szállnod kell.
Tova tűnsz, s megint nem érlek el,
de addig is, gyönyöröddel tölts el!

Lásd 'szívem kapuja nyitva áll,
szüntelen boldog jöttedre vár.
Pille szárnyaddal ajtajára szállj.

Lelked szépsége díszítse lelkem,
hozd el újra, hozd vissza a szerelmet,
s ha elfáradtál, maradj, mellettem.

Édes M.
ÁLMODJ VELEM

Gondolatom puha hátán ülök,
édes álmodba éjjel beköltözöm.
Nem kopogok, érkezem nesztelen,
forró csókom halkán ébresszen.

Ne is ébredj kedves, tovább álmodj.
Hozom tündérkertem, szép világom.
Boldogság lakja, vágy s szeretet,
hol angyalok énekelnek neked.

Beléd bújok, melléd fekszem.
Hő szerelmed így ébresszem.
Álmomból valóságba keltsem.

Kitárt két karom vigaszt nyújtó,
ölelésem vad, buja, vágyakozó,
szerelmes szívem szívedet óvó.

Édes M.
SZERELEMVIRÁG

Elültetted bennem apró magvát a szerelemnek,
mélyre szívem rejtekébe, árva lelkembe.
Féltem őriztem, melengettem,
te vigyázva öntözted, ragyogó fénybe vitted.

Piciny magocska' lelkemben gyökeret eresztett.
Érted sietett az áldott napra, fényre, növekedni kezdett.
Áttörte szívem köpenyét, kidugta apró fejét,
s áldotta kertésze szerető gondos kezét.

Te boldog kertész 'minden nap locsoltad,
kedves szerelmes szóval bízattad.
Mígnem a magocska szárba szökkent,
s gyönyörű színes virágokat növesztett.

Bódultunk-e csodától mindketten,
gyönyör volt a sok szép rózsza kertedben.
De már itt az ősz, jön a téli zord hideg,
szerelemvirágunk szépségét őrizze szíved.

Mahler Csaba
Csókban égő világ

Csókban lobban a világ, ha rád tekintek,
Éjjelem fáklyája vagy, álmokkal kergetlek.
Lelked, akár a bíbor hajnal ragyogása,
Körém fonódik, s kísér, mint halk varázsa.

Szeretlek, mint tenger az égi hold fényét,
Mit lágy habok ölelnek, s szél szórja reményét.
Szemed mélyén ragyog minden titkok világa,
Létembe vésve vad, néma hatalmad lángja.

Ha egyszer elmész, kihűl bennem a lét,
A nap fakón haldoklik, s csend szövi be egét.
De míg itt vagy, dallá válik a világ,
Szívem titkát őrzöd, és rejtett álmát.

Fáradt lelkem lázadó tűzzel lobban,
Érted izzik fel éjjelente titokban.
Sem tér, sem idő nem oldozhat el,
Börtönöm vagy te, s én kulcsod leszek.

Mahler Csaba

Éjjel várj rám

Nézlek ahogy táncolsz a parketten,
Kezed a szívemhez ér, s én elveszem.
Ne szólj most semmit, csak maradj velem,
Hagy, hogy a ritmus egy álmot szőjön nekem.
Az éjjel várj rám a város felett,
Két szív együtt száll, mint a képzelet.
Táncoljunk, míg a hold felragyog,
Amíg ránk köszönnek a holnapok.
Az utcák sötétjében fénylő álmok,
Várom, hogy a tekinteted rám találjon.
Suttogd, hogy titokban szeretsz, talán,
Mert én is így érzem, szállunk a szerelem dalán.
Mert ez az éj, ami csak rólunk szól,
Szívünk dobban, nincsen kontroll.
Örökké tarotson, még ha álom is talán.
Csak gyere közel szárnyaljunk tovább.
S ha a reggel elér még mindig érezlek,
Nézz rám és mond, hogy te is szeretsz.
Egy éjjel ennyi is elég, hogy tudjam,
Két szív egy álom örökre együtt dobban.

Mahler Csaba
Szívem Katedrálisa

Téged várlak, mint eső az alkonyt,
mikor szárnyán zokog a nyár,
hajad árnyéka gyűrött felhő,
s a lelkem körül sötét világ.

Csóкод: éjfél gyümölcsös méze,
szemed: izzó, titkos csillag-rét,
úgy vágyom rád, mint halott a fényre,
ahogy a lélek tüzet remél.

Ó, te lázas, vad gyönyörű átok,
ki szívemből templomot emelsz,
te vagy az Isten, kihez imádkozom,
és a bűn, mely rám bilincset tesz.

Hajad, mint szárnyaló fekete zászló,
bőröd a végtelen part illata,
minden mozdulatodban ott reszket
a menny és pokol örök dallama.

Szeretlek, mint a szél a fákat,
mikor gyökerüket tépi szét,
szeretlek, mint a köd a folyókat,
ahol örökre elvesz a kép.

Rabolj el, tégy magadévá engem,
legyek a szíved örült dobbanása,
nélküled az élet gyötrő csönd,
de veled szívem katedrálisa.

Köteles Ilona Duka

BÁRMIT...

Járni az egyenes úton
Szenvedéllyel élni, szeretni
Örömmel indulni a hajnallal
Ha nem is vinnél magaddal.

Nem látni és megszeretni
És hallani a hívó, síró hangot
Isten erejével szembe menni
Ember soha nem bírhatott.

Fényt, ha látok a szemedben
Kezem mindig a kezeden
Megérteni mit jelent
Élni egy szebbik életet.

Bármit is kérdezhetsz
Bármit tehetsz mit nem tettél
Bármit csak te tehetsz azért
Bármit felelsz a miattért.

Nem sok kell a boldogsághoz
Szemedben a fényt, ha látom
Ember vagy és bízva bízom
A kijárt utat el nem hagyod.

Köteles Ilona Duka

MÁR CSAK EGY....

Elérni a boldogságot
Amire annyira vágyok
Egy lépés minden áron
Túl kell lépni a határon.

Érjen engem jó vagy rossz
Tudom, a kezem fogod
Hiszem, hogy az őrangyalom
Magamra nem hagyhatott.

Az angyalom ölelése
Erővel tölti testem, lelkem
Elfogadom egy életre
Mert ő itt lesz örökre velem.

A sors rossz vagy jó velem
Mit rám hagyott, viselem
Soha nem búcsúzom, még élek
Szememre álmot, reményt hoz szívembe.

Maradj velem, s én maradok
Szeress nagyon ahogy tudol
Veled vagyok míg akarod
Hiányod nem pótolható.

Köteles Ilona Duka

SZERESS MÉG...

Lenni kell álomnak,
Lenni kell oknak,
Legyen célja
Az ölelő karodnak.

Mosolyogva ölelsz,
Várja a lelkem is,
Érzi, hogy szeretlek,
Érzi, hogy te is.

Ne hagyd a parazsat
Soha kialudni,
A lelki fájdalmad
Arcodra kiülni.

Élj szeretetben
Tárd ki a szívedet
Ölelj és szeress,
De szívem szakad meg.

Garajszki Rozika

A látvány

Eszembe jutott egy szerelmes idézet,
mikor gyönyörű mosolyod megigézett!
Szép kék szemedben szikrázó fény ragyogott,
tüzes tekinteted magával ragadott!

Megbabonázott karcsú és sudár lényed,
selymes válladon hullámozó szőkeséged.
Fenséges járásod, oly kecses lépted,
ezzel a szépséggel szívemet elérted.

Belopódtál titokban, ott is maradtál,
a lelkemben örökre mély nyomott hagytál.
Angyali lényeddel szerelembe estem,
eddig életemben csakis ezt kerestem!

Garajszki Rozika

Valentin nap

Kezemben virággal megyek,
hozzá egy csokit veszek.
Melléjük plüss macit adok,
mert magam is mackó vagyok.

Csillogó szemedbe nézek,
oly mély, mit ott belül érzek.
Csókokkal köszönöm neked,
hogy ma is itt lehetek veled.

A szerelmesek ünnepén
Összebújunk majd te meg én!
Ölelő karomba zárlak,
hadd égessenek a vágyak.

Krivák-Móricz Judit Ilona

Soha se búcsúzz kedvesem...

-Soha se búcsúzz kedvesem,
mert e szó a szívemben megremeg.

-Sohasem búcsúzz kedvesem,
-mert e szó a lelkemben félelem.

-Soha se búcsúzz kedvesem,
-ez a szó előre vetíti a végsőt,
a visszavonhatatlant!
-Soha se búcsúzz kedvesem.

-Mond az, hogy üdv,
vagy dobj felém csókot a csodát, de soha se mond: búcsúzom kedvesem.
-Soha se mond búcsúzom kedvesem

-Ints egy üdv jelet, vagy bókot kedveset,
-de soha se mond, búcsúzom kedvesem!
-Soha se mond: búcsúzom kedvesem,
-mond azt: ne félj édesem.

Csak intek feléd,
hogy köszönjek egy rövid időre el,
de soha se mond: búcsúzom kedvesem.

-Soha se mond búcsúzom kedvesem!

De mond jövők majd, ha kél a nap,
és sugarai betöltik szívemet,
-de soha se mond búcsúzom kedvesem.

-Sohasem mond búcsúzom kedvesem.

De mond: jövők mert hív szívem,
de mond jövők mert vagy Te énnekem!
De soha se mond búcsúzom kedvesem.

-Soha se mond búcsúzom kedvesem.

De mond: ne félj édesem,
hisz csak rövid időre megyek, és nem a messzeség hív,
csupán csak kötelesség, de soha se mond búcsúzom kedvesem.

De mond elvégzem dolgomat,
és hív a feladat és nem más,
hisz mi lehet fontosabb, mint a munka,
mely nemcsak kötelezettség.

-De soha se mond, hogy
most búcsúzom kedvesem.
-Sohasem búcsúzz kedvesem...

-De mond: ha a kötelesség elvégeztetett
itt vagyok NEKED,
és jövök hozzád kedvesem.
Jövök hozzád kedvesem,
mert nem tudom mit hoz a végtelen.

De tudom nem maradok el soká,
hisz ki sem bírnám kedvesem,
így sohasem mondom többé neked,
hogym búcsúzom kedvesem.

Ne félj lelked remeg, mit sugall a szó,
tudom, hogy mit jelent Neked,
de ne félj hisz mondtam:
sohasem mondom neked, hogy
búcsúzom kedvesem.

Jövök mert hív a test,
jövök mert hív a szeretet, s szerelem,
de sohasem mondom Neked. hogy
búcsúzom kedvesem.

Sohasem mondom többé neked,
hogym ne félj és ne rettegj,
hisz van más szó melyet mondhat a száj,
és ad az elme, mely rád figyel.

Hisz fontos vagy NEKEM!

Hogym tudnám én így mondani neked,
hogym búcsúzom kedvesem.
VAN szó mely szebb és édesebb,
hát figyelj kedvesem: most elköszön a társ

az egyetlen!

Hisz csak te vagy nekem és tenéked,
így nem mondom többé:
búcsúzom kedvesem.
Nem búcsú ez, csupán.
egy szó mely helytelen
hisz van rá szó számtalan,

mely jobban fedi a fogalmat, hisz mást nem akarhat a lélek,

csupán köszönni, és elköszönni.
Ez nem a vég, és ezért
nem mondom SOHA TÖBBÉ, hogy
búcsúzom kedvesem.

De mondom azt, hogy várj,
hisz jövök, mert nélküled nincs jövő

van jelen és van boldog nap, a pihentető.
De mondom azt, hogy: viszlát,
vagy az, hogy üdvöz légy.

A búcsúzás mely nem a vég,
csupán lehetőség nekem,
hogy megint itt legyek,
hol te vagy, hol Te vársz!

Mondom én: vágyom látásod.
és tested érintését,
csókod mely felhevít,
hisz így, hogy is tudnám mondani:
búcsúzom kedvesem.

és megígérem Neked, hogy
sohasem mondom többet neked,
hogy búcsúzom kedvesem.

Krivák-Móricz Judit Ilona

Hol lakik a szerelem?

Hol lakik a szerelem?
Nem a testedben
a lelkedben lakik
a szerelem.

S hol lakik a lélek??
A lélek a szívedben lakik
s nem az agyadban,
vagy esetleg máshol.

S ha azt hiszed, hogy
az agy irányít tévedsz.
Az agyat is a szív irányítja.
Oly hatalmas energia lakozik a szívedben
amit elképzelni sem tudsz.

A szerelem nem a test vágya!
A test vágya az érintés.
Igazi szerelmet csak a szívedben,
ami a lélek lakhelye
ott a lelkedben éled meg!

Egy érzés mely leírhatatlan,
de megélni csodás.
Mely eget s földet
mozgat, ha kell.
Egy energia mely motivál
S éltet, mert ez a lét eleme.

Horváthné Emi

Esőben

Szeretném, ha szeretnél,
Viszonoznád mi bennem él.
Az összes ölelésed hiányzik,
A nevetésed, az ajkaid.

Szeretnék újra táncolni veled,
Ott, ahol senki sem lát.
Télen a hóesésben,
És nyáron az esőben.

Szeretném, ha szeretnél,
De már csak múltó tény.
Máshoz mentél,
Légy boldog míg élsz.

Horváthné Emi

Táj

Bódítóan szép ez a táj,
az ajkaid mintha azt mondanák;
~gyere csókolj szerelmem,
bújj ide hozzám ~

Melléd fekszem, nézem arcod,
gyönyörű vonalaid, pisze orrod.
S te ahogy nézed az eget
Kezemmel megfogom kis bájos kezed.

Bubrik Zseraldina

Sétálj velem

Sétálj velem,
csak erre kérlek,
úgy, mint régen,
és én csak Téged nézlek.

Sétálj velem,
ahhoz a kedves padhoz,
ahol általad
visszatértem önmagamhoz.

Sétálj velem,
beszélgetni szeretnék,
lehet akkor többet
nem lesz balszerencsénk.

Sétálj velem,
mond el megint bánatod,
megtartom magamban,
a belőled áradó búbánatot.

Sétálj velem,
érintsd meg a kezem,
szereteted minden egyes
percét átveszem.

Sétálj velem,
és megígérem Neked,
megint mosolyogni fogok,
boldog leszek Veled.

Sétálj velem,
hegyet-völgyet megmozgatok,
ha szívedben egy kicsit
is hiányozhatok.

Sétálj velem,
mond el az érzéseidet,
tedd fel nekem
nyugodtan a kérdéseidet.

Sétálj velem,
ott, a szomorúfűznél,
még mielőtt gondolatban
már inkább elúznél.

Sétálj velem,
fogd meg a kezem,
ölelj át, és
boldog leszel velem.

Bubrik Zseraldina

A szerelem szomja

Jászszentandrás
kéklő egén,
megjelent szívemben
a várva várt remény.

Felnéztem az égre,
a felhő szív alakú lett,
lelkembe a nyugalom
akkor belépett.

Nem érzetem,
mi is történt,
csak a körbe vevő
hirtelen jött örvényt.

Szerelem szele csapott
meg éppen akkor,
de nem vettem észre,
mint már számtalanszor.

Késő bánat szívemet
azóta is nyomja,
belém költözött akkor
a szerelem szomja.

Bubrik Zseraldina

Lételem

Felhőnek születtem,
fentről nézek rád,
borús napokon figyelem,
az éveid múlását.

Szellőnek születtem,
mindig veled vagyok,
így bármikor egy
kedves simogatást adhatok.

Ködnek születtem,
néha követlek téged,
ilyenkor érzem,
csökkentenem kell a sietséged.

Napnak születtem,
fényt adok neked,
ne kelljen saját
magad elveszítened.

Holdnak születtem,
ki sötétben is lát,
megfigyeli a kósza
álmod áramlását.

Földnek születtem,
poros utamat járod,
még jó, hogy nagy vagyok,
mert nem szereted a bezártságot.

Könnycseppnek születtem,
ki végigmegy arcodon,
bánatoddal együtt
elhagylak, nem kapaszkodom.

Levegőnek születtem,
halálodig veled leszek,
addig is szerető
barátként védelmezlek.

Angyalnak születtem,
soha el nem hagylak,
szeretem, ha bánatodban
mindig megnyugtathatlak.

A lelkednek születtem,
csak veled élek,
életed végéig
a szívedben fénylek.

Hajas Edit

Álmomban

Álmomban itt voltál, láttam az arcodat,
Álmomban itt jártál, hallottam hangodat.
Álmomban öleltél, Istenem, jól esett,
Érintésedtől még most is remegek.

Valóság volt egykor, mi ma csak álom,
Keresem a kezéd és nem találom.
Hiába fülelek nem hallok szavadat,
a halál lezárta mosolygós ajkadat.

Eltelt egy év már, hogy csendesen elmentél,
El nem múló fájdalmat szívembe égettél.
Hittem is nem is, hogy ez megtörténhet,
Hiszem és érzem, nem veszítettelek el Téged.

Álmomban visszatérsz, fogod a kezemet,
Azt mondod, ne féljek, utamat segíted.
Hiszek az álmokban és hiszek Tebenned,
Tudom, hogy minden nap itt van a Te lelked.

Nézem a fényképed és gyertyaláng pislákol,
Szerelmem örök sohasem halványul.
Köszönöm az életnek, hogy Veled lehettem,
Sajnos a Te utad véget ért ebben az életben.

Ám ott, ahol nincsenek már könnyek,
Ott, ahol már mindenkinek könnyebb,
Ott mindannyian találkozunk egyszer,
Utunk odavezet, ez vigasztal engem.

Hajas Edit

Szerelem volt

...csak járkálok házamban egymagam,
csak keresem Őt, hogy merre van...
sehol sem találom én édes páromat,
végtelen könny áztatja arcomat.

Hiányzik az ölelés, a kedves gondoskodás,
hova lett a nevetés, szememből a ragyogás.

Érintése emlékké vált, testem beleremeg, ha
felidézem arcát, amikor ölelt és szeretett.

Igaz szerelmem, vigaszom, társam,
elment és itt hagyott mélységes gyászban.

Siratom Őt és siratom magamat,
Áldom és átkozom a gyönyörű napokat.
Elmúlt minden, ami szép volt vele, nem
maradt más, csak az emléke.

Elvitte megfáradt karjában a szerelmet,
Kitépte szívemet nem kaptam kegyelmet.

Magával vitte szívem örök dallamát,
itt már nem szól az ének csak messze, odaát.

Nincs már ölelés, nincs simogatás,
Nincs érintés és szerelmes suttogás.

Túl kevés időt adott nekünk az élet,
de ezek voltak a legboldogabb évek.

Brettnerné Ónadi Krisztina

Drága szerelmem Vers!

Mióta vártalak? Már nem is tudom.
Most végre rád találtam. Azóta zeng dalom.
S ez az érzés el is söpörte, minden bánatom.

Drága szerelmem Vers!
És most már bátran vállalom.
És vannak s lesznek egyre többen,
Kiknek be is mutatom.

A szerelem gyönyörű érzés,
Betölti szívemet.
Homlokomra rajzol,
Szivárvány íveket.

Oly csodálatos érzés,
Hogy szédülök bele,
Szívem is, lelkem is,
Most mind ezzel van tele.

Olyan jó érzés! Mámorító.
Hogy mondjam el, mikor nincs is rá szó...
Bolond egy érzés, de megteheti,
Ha akarja szívemet szét is veti.

Örökre benne maradni...
hogyan tudok?
Remélem itt marad velem,
Én meg majd hozzábújok.

Brettnerné Ónadi Krisztina

Szerelem, SzerElem

Egy fiú... meg egy lány...
... és Ámor arra jár...
Nyilával eltalál.

Szer-Elem, szerelem...
Ködében elveszem...,
Tüzében elveszem.

Éget, de meg nem öl,
Ez boldogság és gyönyör.

Rózsaszín a felhő,
És a köd csak úgy jó.

Szemedben, szemében
Szerelem tüzében.

Ha nem látod hiányzik,
Vesztettül a másik.

Szinte beléd mar hiánya...
Csak ott jó... a karjába'.

S ha ott vagy a karjában,
Mennyország aljában,
Már nem számít semmi sem,
Itt lelked is megpihen.

Végtelen boldogság,
Megszűnik a világ...

S lehet, hogy elégek...
Legyen úgy! Nem félek.

Karjában, lelkében,
Ketten az Egységben.

Kívánod - tartana örökké...
Bár együtt válnátok köddé...
Egymásba olvadva,
Mából a holnapba...

Most és örökké...,
Örökkön-örökké...

Brettnerné Ónadi Krisztina

Két szív

Két szív együtt az úton,
Pendül egy húron,

Egyszerre dobban,
S a csoda -nézd - ott van.

Köztük a levegő szikrázik, fénylik,
Szinte izzik az ég is,

Ha mellette állva
Vár a másik csókjára.

Csendül a dallam,
Egy szerelmes dalban,

Nem kell még fül se,
Hogy hangosan hallja,

Ahogy az Élet a gitáron játszik...
Úgy érzi nem kell már másik.

Csak az az egy kell,
Testtel-lélekkal.

Most és örökké.
S majd együtt váljanak köddé...

Ha itt az Idő.

Nagy. J. Hanna

Csillagtengeren

Álmodj velem azúrfényű csillagtengeren
nyári éjben táncoló holdsugarak dalán,
keresve éjtitkot lelkek festői cseppeken
hol szeretet lakozik szendergés világán.

Álmodj velem suhanó idő pillantásán
holdfénybe szökkenő letűnt álmokon,
összefonódva szívünk rejtett titkán,
öröklét reménysége ragyog vágyakon.

Álmodj velem csendesség suttogásán
hallgatva a tenger szférájának zenéjét,
szerelmes hullámok selymes sóhajlásán
mindenségbe repkedő érintések meséjét.

Álmodj velem boldogság könnyeivel
barangoló szerelmünk birodalmában,
burkolódzva szenvedélyünk szerelmével,
lopott szavak menekülő árnyában.

Szárnyra kél a képzelet
repít minket messzi távol,
táncolunk és nevetünk
a szívünkben nyíló virágok.

Nagy. J. Hanna

Tavaszi vágy

Tavaszt megérezem magamban
lelkem mélyén nyílik virág,
hóvihar tombol álmomban
szerelemben játszó világ.

Napfény szele arcomba fúj
minden vágyam ragyogó fény,
lelkem sodrása mindig új
virágok közt sok a remény.

Szíved repes ébredéskor
szeretetem szerelemben,
tavaszom szívben mindenkor
hajnal felpezseg életemben.

Szél susogja a titkaim
tarka réten álmodozom,
boldogság szökött álmain
a hóviharban lázadozom.

A zöld mezőn nyílik lelkem
szívembe pillanat lángja
újra álmodva érzem
tavaszom szerelmét várva.

Nagy. J. Hanna

Nyárizú éj

Nyárizú teliholdas éjszakán
arcod elbűvölő ragyogása,
megpihenve csókod dallamán
kezemben tartva szíved álmát.

Örök idő csodás lebbenésén
keress szívünk lámpásával,
lágyan ringató ölelésünkben
szaladj felém nap sugarával.

Messzi sóhajok vágyában
könnyű fátylat sző nyári szél,
csend hull percek érintésén
szerelmünk hajnalán jöttél.

Szíved szapora rezgése
érzem titkaim ritmusában,
tündéri könnycsepp zenéje
lelkünk virágzó holdsugarán.

Nagy. J. Hanna

Öröklét hajnalán

Öröklét hajnalán hív az álmodó világ
két kezünk ölelve fonódó virág,
szívünk oltárán pillantásunk rezzen,
boldogságot énekeljük szerelmesen.

Oly édes vonzalmadban létezem
érintésednek szentelem az életem,
vagy nekem mámorító képzelet
szívünk dobbanja a közös lépteget.

Lelkünk összesimul a csillagos ég alatt
végtelen, amely örök közel marad,
ringatózik a szerelem csónakja velünk
reménnyel átölelő csodára ébredünk.

Tündéri áldás, melyet tőled kaptam
benned találom minden hatalmam,
hűs szellő megérinti mosolyomat
szemed tengerében látom arcomat.

Nagy. J. Hanna

Őriznélek

Holdfény csillan szememben
ráül egy könnycseppre,
árnyékot húz arcomon
lelkemet sírva karcolom.

Zokogva burkolódzok a ködbe
reszketés kíséretében,
szívem fázik egy gondolattól,
megfojtó magányomtól.

Őrizném száguldó lelked
végtelenségben szeretetben,
merre vagy - nem érlek el,
most csak a holdfény ölel.

Csupasz lelkem kóborol a parton,
sétálok biztató dallamon,
holdfény, ne sirass engem,
mert én Angyalnak születtem.

Az antológia szerzői

Aurora Amelia Joplin

Nagy Éva Ilona vagyok, írói nevem, Aurora Amelia Joplin így ismerhetnek az olvasók. Békés megye szívében élek egy szeretetteljes, összetartó család körében, ahol a mindennapokat az alkotás öröme teszi teljessé.

Már gyermekkoromban felfedeztem a művészet varázsát. A könyvek nem csupán szórakozást nyújtottak számomra, hanem igaz barátokká váltak, akikhez bármikor fordulhattam. Az olvasás szeretete és az önkifejezés iránti vágy vezetett el ahhoz, hogy 2004-ben papírra vessem első verseimet. Sokáig csak önmagamnak írtam, a sorok azonban a lelkem mélységeit tükrözték.

Az igazi fordulópont 2023-ban érkezett el, amikor megírtam első mesekönyvemet. Mely négy nyelven elérhető. Ez a tapasztalat újraélesztette bennem az írás iránti szenvedélyt. Azóta az alkotás mindennapos része az életemnek. Ugyanebben az évben váltak publikálttá verseim, melyek hamarosan különböző internetes felületeken és antológiákban is megjelentek.

Ma már meséim, novelláim és verseim számos platformon megtalálhatók, és büszkeséggel tölt el, hogy ezek az írások másokat is megérintenek. Különösen fontos számomra, hogy segíthessem a kezdő költőket és írókat, ezért létrehoztam A Múzsák Könyvtára nevű csoportot, ahol szeretettel támogatom azokat, akik most indulnak el az alkotás útján.

Megtalálhatsz [blogomon](#), [facebook oldalamon](#), és a [poet.hu](#) oldalon.

Mottóm: „A verseim a lelkem cseppjei.”

Kormány Gábor

Kormány Gábor vagyok. Békéscsabán élek feleségemmel és négy gyönyörű gyermekemmel. Első írásom ezerkilencszázkilencven márciusában jelent meg egy csepeli újságban Diakrónia panelkörnyezetben címmel. Amatőr irodalmi állampolgárként inkább a szabad vers felé húz a szívem, igaz hosszú szünet után kettőezertíz környékén fogtam újra tollat a kezembe. Azóta több antológiában is megjelentek verseim, ha szabad így fogalmaznom a klasszikus magyar költészet áll szívemhez a legközelebb, s ha egy mondatban kellene érzéseimet összefoglalnom, csak ennyi lenne:

*"A világ Isten-szótte szőnyeg,
mi csak a visszáját látjuk itt
és néha legszebb perceinkben
a színéből is valamit."*

Csíki Margit

Nagygalambfalván a szülőfalumban élek, Erdélyben. Életem három legfontosabb alappillére: a tanítás, az értékmentés és az írás. Hálás vagyok, hogy a legszebb hivatást gyakorolhattam: évtizedekig magyar nyelvet és irodalmat taníthattam kisebbségi sorsban élő gyermekeknek. Szakdolgozatot írtam Nagygalambfalva földrajzi neveiből, megfejtve így a múlt sok üzenetét. Szerkesztője és társszerzője vagyok az 1992-ben megjelent Első Nagygalambfalvi Kalendáriumnak, mely a falu régi világának keresztmetszete. Verset, haikut, apevát, lírai hangvétellű prózát, esszét és pedagógiai jellegű írásokat írok. Számomra az írás vallomás az emberi és az erdélyi létről. A legszebb varázslat: a szavak alkotássá szerveződésének varázslata. Egyfajta küldetés: tisztaságot, szépséget, őszinteséget hozni ebbe a meggyötört, elsekélyesedő világba.

Két önálló kötetem jelent meg:

- BELSŐ UTAKON – 2021
- HÚSÉG – 2023

Írásaim internetes magazinokban, antológiákban, a Facebook - és a [Szerzői oldalamon](#) jelennek meg.

Györe Zoltánné

1958 május 1-én születtem Barcsen. Köszönöm, hogy kaptam lehetőséget az antológiában való megjelenésre. Szeretném, ha gondolataim, érzéseim minél több emberhez eljutnának, és fent maradnának. Több antológiában is szerepelnek írásaim. A szép szavak birodalmában, a Lelkünk szigetében. 2018 óta a Poet.hu oldalán vannak fent verseim. Nagy megtiszteltetés számomra, hogy nyomtatásban olvashatják alkotásaim.

Restás Kornélia Nelli

Restás Kornélia Nelli vagyok, Borsod-Abaúj-Zemplén vármegyében születtem, több éve Pécsen élek. Hat éve írok verseket, amiben nagy örömöm lelem. Verseim témája érzelemvilág megjelenítése, több kevesebb sikerrel. Próbálkozom, humoros és mesés versekkel is. Nyugdíjas éveimnek egy fontos elfoglaltsága az írás. Csodálatos életre kelteni élettelen dolgokat. Kész versem elolvasásához többször visszatérek. Igazi sikerélmény. Festéssel négy éve foglalkozom, ami a másik nagy szerelem.

Szőcs Éva

A nevem Szőcs Éva 1967 június 4-én születtem Románia szívében Hargita megye egyik kis városában Székelyudvarhelyen. Már gyermekkoromban különcknek számítottam. Kicsit álmvilágban éltem, rímeket faragtam. Az én világom a versírás. Minden, ami eljut a lelkemig és megihlet verssé alakul bennem. Természetrajongó vagyok, sok versem témája, de a szerelmes versek, Istenes versek is közel állnak hozzám. Több irodalmi oldalon Magazinban jelentek meg verseim. Egy önálló verses kötetet is sikerült összehoznom. A vers írást Isten ajándéknak tartom, én csak eszköz vagyok a kezében. Szívemből szeretettel nyújtom át nektek lelkem rezdüléseit.

Bonnie Marcelé

1973. április 26-án láttam meg a napvilágot Szegeden, Nacsá Enikő néven.

Születésemtől kezdve nagy hatással volt rám a zene és az irodalom. Felmenőim között (Nagyapám, Dédnagyapám) festőművészek szerepelnek, akiknek a képei vesznek körül otthonomban és minden nap csodálattal töltenek el. Korán kitűnt, hogy a rajzoláshoz nincs tehetségem és ez inspirált arra, hogy keresni kezdjem az önkifejezés egyéb módjait. 12 éves koromban írtam első versemet. Mindig fontos volt számomra a belső gondolatok, érzelmek pontos kifejezése, melyre az irodalmat tartom a legalkalmasabbnak.

Az általános iskolát Szegeden, a Ságvári Endre Gyakorló Általános Iskolában végeztem el, érettségit 1991-ben szereztem Szegeden a Radnóti Miklós Kísérleti Gimnáziumban, majd felvételt nyertem az orvosi egyetemre. 1997-ben végeztem a SZOTE Általános Orvosi Karán. Egyetemi éveim alatt Bonnie álnéven jelentek meg verseim a *PSP című egyetemi újságban*. Azóta Bonnie Marcelé írói álnéven írok.

2023-ban jelent meg első kisregényem a Novum gondozásában *A lélek húrjai* címmel. Jelenleg első verseskötetem kiadásán munkálkodom.

Orvosi pályafutásom alatt belgyógyászat, infektológia és háziorvosi szakvizsgát szereztem. Másfél évtizednyi kórházban ledolgozott év után jelenleg háziorvosként dolgozom és emellett az általam vezetett Nemzetközi Oltóközpontban utazók védőoltásainak beadásával és oltási tanácsadással is foglalkozom.

1999-ben férjhez mentem orvos kollegámhoz, két felnőtt gyermekem van: Ádám és Mirella.

Juhász Pál

Amire a legbüszkébb vagyok, két Nívó – Díjat kaptam a sok elismerés mellett. Egerben születtem 1967. június 12-én. Sajnos születésemkor agyvérzést kaptam. Többnyire intézetekben végeztem el a tanulmányaimat. Eddig tíz kötetem jelent meg. Három irodalmi folyóiratban publikálok rendszeresen. Az Agriában, a Délibábban, és a Nyírségi Gondolatban. Irodalmi szakértője vagyok a Mercy rádiónak. Eddig harminchárom Antológiában jelentek meg műveim. Több gyermek színdarabomat mutatták be hazai, és külhoni iskolákban. Egy gyönyörű mátrai kis faluban, Parádsasváron élek, és alkotok.

Csipak Valerija

Nevem Csipak Valéria. Lánykori nevem Hajnal. Törökkanizsán Vajdaságban születtem 1963-ban. Tiszaszentmiklóson élek. Az általános iskolát ott végeztem, majd középiskola Csóka, utána a könyvelői és meghangoráfiai szakmán diplomáztam. A pénzügyi osztályon kezdtem dolgozni a néhai kastélyban. Aztán az akkori vajdasági bankban /ma OTP a neve./ Leépítések. Utána én is, amit találtam minden munkát elvállaltam. Majd a Csóka-i kémiai vegyészeti szak-középiskolába kerültem. Ahonnan nyugdíjba is mentem 2019 decemberében. Az irodalom mindig is nagyon közel állt és áll hozzám. Váci Mihály verse: A még nem elég a kedvencem. Szerettem volna kipróbálni, vajon én is tudok-e írni verseket. Egy idős kortárs író bácsi írásai adták az ihletet. Ő mondta nekem, ha nem próbálsz ki valamit, nem mondhatod, hogy nem tudod. Kipróbáltam, mivel rokkant lettem, és tényleg örömmel töltött el, hogy sikerült. Sőt a szókincsem is, a sok elolvasott könyvnek hála, jóval gazdagabb lett. Minden kezdet nehéz, amatőr írások voltak, mégis felraktam az internetre őket. Néhány napon belül meglepetésben volt részem, Budapestről a Magyar Kultúra Lovagja – Nyiba Német Sándor – felkért, hogy elszavalhassa zenei aláfestéssel öt versemet. Esőcseppek címmel, a youtube-ra is felkerült az egyik versem. Akkor jöttem rá, hogy a szekér lassan elindult. Azóta is halad felgyorsulva, néha lassabban. A természetet szeretem, a Tiszát, a Rónaságot. Ahonnan csak eszembe jut valami, már lassan a fejemben íródik is meg a vers. Az élet azt mondják regényt ír, így én is a gyermekkoromtól a jelenig mindenről írok. Legyen az sóvirág, vagy felperzselt fű. A szekér még halad és haladni fog, amíg az út tart, amíg a kerék ki nem esik és a sors azt nem mondja: *Ennyi volt.*

Szabó László István

A nevem Szabó László István, tanár, kutató, író, költő, publicista, kritikus. 1964. május 15.-én születtem a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Kemecsen. Harminc évig Demecserben éltem, dolgoztam és alkotottam, jelenleg Nyíregyházán élek, a számítás-technika tanára, a műszaki informatika és az informatika tudományok rendes tanára vagyok. Konzervatívnak liberális, liberálisnak konzervatív, jobboldalinak baloldali, baloldalinak jobboldali, igazi notórius ellenzéki, aki kritikus szemmel nézi a világot. Több évtizedes tanári tapasztalattal rendelkezem. Írásaimban, „advocatus diaboli” -ként az ördög ügyvédjeként gyakran tartok görbe tükröt a társadalom elé, rávilágítva a visszasságokra és az ellentmondásokra. A társadalmat érintő kritikáim gyakran csak a sorok között jelenhetnek meg. Gúnyos szarkazmussal készítem gondolkodásra az olvasót.

Három évtizede jelentek meg első karcolataim cikkeim. Nehéz lenne felsorolni a médiumokat, ahol megjelentem, de párat megemlítek; Irány, Szpari Plusz, Vigília, Katedra, Kláris, Nimród, „Könyv, Könyvtár, Könyvtáros”, „Könyvtári Kis-Híradó”, Könyvtári Figyelő, Könyvtári-levelező Lap, Korszerű Könyvtár, Kelet-Magyarország, Nyugdíjas Élet, Nyíregyházi Napló, Nyírségi Gondolat, Magyar Vadász Lap, Alkony vadászmagazin, Irodalmi Kávéház magazin, Természetgyógyász-Magazin, Édes Anyanyelvünk stb. Könyvek; Négy dimenzió, Nyíregyháza Könyve (2014-2016) stb. „Számítástechnika egyszerűen”, „Nem csak a húszéveseké a világháló” vagy „Demecser a Rétköz gyöngyszeme” vagy „Az élet könnyei” című verses kötet. Nívó díjat és Mécs László díjat kaptam.

Gyólay Karolina

Gyólay Karolina Vajdaságban, Szerbiában született 1974 ben Zentán. Gimnáziumi, egészségügyi és kozmetikai szakon is végzett középiskolai tanulmányokat. A szabadkai Közgazdasági Egyetemen diplomás közgazdászként végzett, majd mesterfokozaton is diplomázott és Mentálhigiénés továbbképzési Szakon is. Egy kislány édesanyja.

Öt verseskötete jelent meg eddig, az Álmodok, a Csodák, a Tudod... , a Gyermekvilág és Én még itt vagyok. Több antológiában, hetilapban is jelentek meg versei, illetve megzenésített versei is vannak.

Verseit hazaszeretete és a nő élete ihlette, a napi csodáival, vágyaival és harcaival, valamint anyai szeretete gyermekei iránt.

Buglyó Juliánna

Balmazújvároson születtem, ma is itt élek. Pedagógusként dolgozom.

2017 óta írom le gondolataimat, melyek témáikban nagyon sokfélék. Többnyire egy érzés váltja ki belőlem a sorokat. Így tartalmilag és formailag is sokfélék.

Első kötetem 2019-ben jelent meg az Irodalmi Rádió szerkesztésében, nemcsak azoknak a gyermekeknek szántam, akik szeretnek olvasni, hanem akik szavalásban is szeretnének kitűnni. A címe „Kalandok közt”.

Második önálló válogatásom 2022-ben „**Fátyol mögött**” címmel kiadott könyv már a felnőtteknek szól.

Közben több mint félszáz antológiában és irodalmi lapban voltak olvashatók írásaim, illetve hallgatható néhány a netes csatornáim, s akad köztük megzenésített is.

Tag vagyok pár online felületen és két blogban is írok.

Verseimet két könyvbemutatón, két irodalmi délutánon és az antológiák bemutatón hallgathatták az érdeklődők.

Részt vettem két kiállításon, ahol fotókhoz, festményekhez írtam verseket.

Fekete Ida Virág

Jakkel Sándorné, Fekete Ida Virág vagyok. Miskolcon születtem 1956. 05. 03-án.

Születésem óta itt élek. Szeretem ezt a várost. "Nevét is virágát is tudom."

Az idén lesz ötven éve, hogy férjnél vagyok, van kettő felnőtt gyermekünk, és egy tizenöt éves fiú unokánk. Mióta megtanultam olvasni és írni azóta ez a kedvenc hobbim. nagyon szeretem

Szerencsére már nyugdíjas vagyok, így valamivel több időt szentelhetek a kedvenc időtöltéseimnek. Másik kedvenc hobbim, ezen kívül a fotózás.

Mindig is óriási vágyat éreztem magamban az írás iránt, ezért a 2000-es évek elején részt vettem egy újságíró és írói tanfolyamon is, hogy az írás rejtelseit jobban elsajátítsam. Az írói alkotásaim valahogy mégsem sikerültek, a kukában végezte mind, ezért akkoriban abba is hagytam az írást. Mostanában viszont megérintett egy történet, aminek hatására ismét hozzá kezdtem. További célkitűzésem is ezzel kapcsolatos, szeretnék egy szépirodalmi regényt megírni, jelenleg ezen munkálkodom. Emellett még novellákat és verseket is írok néha. Novellákat is küldtem már pályázati felhívásra is Egyik novellám bekerült az Irodalmi Rádió tavalyi évben kiadott antológiájába, az antológia címe „Legszebb nyaram”, ezért lehetőséget kaptam arra, hogy hogy blogszerző lehetek az Irodalmi Rádió alkotóközösségében. Folyamatosan képezem magam, a tavalyi évben kettő írói tanfolyamon is részt vettem, ennek érdekében.

Igaz már nem vagyok fiatal, de úgy gondolom soha nem késő elkezdeni azzal foglalkozni, ami ennyire közel áll az ember szívéhez.

Nekem az írás a szenvedélyem.

Alexander Corvinus

45-éves Magyar, származású, kezdő író vagyok. Németországban élek már 13 éve. Imádok horgászni, sokat járunk a fiammal kirándulni. Az írás a szenvedélyem. Ha írok akkor szárnyalok, és megszűnik minden körülöttem. Írás nélkül az életemet el sem tudom képzelni.

Kárpáti Ata

31 éves kezdő író vagyok, aki hobbi szinten szokott írni. Mindig is érdekelt az irodalom és a művészetek. Szeretek különböző témákban olvasni és alkotni, de leginkább a történelmi és spirituális történetek vonzanak, valamint azok, amelyek az érzelmekre hatnak. Számomra az írás egy módja annak, hogy kifejezzem magam és felfedezzem a világot. Remélem, hogy a jövőben még több művet tudok megosztani az olvasókkal.

Rose Logan

Máthé Rozália Roszka vagyok, 50 éves kerekesszékekben élem mindennapjaimat, Kaposváron. Rengeteg oklevélben részesültem, számos antológiai könyvben szerepelek. Az írás számomra, egyfajta kifejezése a gondolataimnak, érzéseimnek. Írói nevem: Rose Logan.

Bachorné Lukács Judit

Bachorné Lukács Judit vagyok. Verseimhez a Lukács Judit nevet használom. 1961.07.28-án születtem Vácon, jelenleg is itt élek. Egyszerű édesanya vagyok, négy felnőtt gyermekem van. Már gyerekkorom óta írogatok verseket. Fő témám az érzélem, a szerelem, van meglátásom a világról és a benne élő emberekről, véleményem versekbe öntöm. Érzelmi alapon működöm, de a gyakorlati dolgok sem állnak tőlem távol, szeretek adni, ha mást nem is tudok, akkor szavakat, mondatokat, őszintén tárom az olvasók felé, kiadom a bensőmből mindazt, ami bennem akkor zajlik.

Simon Lola

Régóta szenvedélyem az írás, de pár éve éreztem úgy, hogy a nagyközönség előtt is színteret kapjanak verseim. Több műfajban is kipróbáltam magam, nagyon megszerettem a rövid verseket, amelyek megfogalmazása igazi kihívás, ilyen például a haiku és az apeva. A kreativitásomat ezekben a költeményekben is megmutathattam. Rövid novellák és a gyerekeknek szánt versek költésében is igazi örömet találtam. Fontos számomra, hogy a tartalmilag mélyebb versekben is kibontakozhassam és érzéseim, világlátásom tükröződjön az általam megfogalmazott sorokban.

Gregó István

A nevem Gregó István. Nős vagyok és nagykorú gyermekeim vannak. Már régóta a kereskedelemben dolgozok. Munkám mellett verseket írok. Korábban is írtam már, de komolyabban három és fél éve kezdtem el foglalkozni vele. Eddig kb. 30 antológiában és folyóiratokban jelentek meg írásaim. Két éve egy számomra megtisztelő szép Irodalmi Díjban is részesültem, amit Dr. Dézsiné D.Beöthy Hajnalka festőművésztől és Németh Nyiba Sándortól a Magyar Kultúra Lovagjától kaptam. A Facebook oldalakon több irodalmi csoport tagja vagyok. Példaképem és kedvencem Wass Albert erdélyi magyar író és költő. Örömmel tölt el az alkotás és az is, hogy ezáltal másoknak is örömet szerezhetek.

Paréjné Erzsébet

Paréjné Németh Erzsébet vagyok, Erzsó a másik nevem. 63 éves vagyok 2 éve már előnyugdíjban Kereskedelembe végeztem. Bolti eladóként dolgoztam az éveim során. Két lányom van 4 unokám. Mindegyiknél 1 lány 1 fiú. Nagy, nagy örömömre. Az első könyvemre emlékszem. Egy kemény fedeles könyv volt. Nemzetiségű babák voltak nép viseletükben öltözve. Már akkor megfogott a könyv szeretete. Írni pár éve kezdtem, Luna unokám inspirált. Meséltem neki a kertemben járt állatokról. Onnantól nekem kellett kitalálni meséket. Egyszer csak kezdtem le írogatni őket. Régen is sokat olvastam. Szerettem a regényeket. Egy volt évfolyam társam írásait olvasva kerültem a [Múzsák Könyvtárába](#).

Varga István

Somogyország déli részén születtem egy kisvárosban, a Dráva parti Barcson - ahol jelenleg is lakom. Varga István a nevem, nyugdíjas vagyok, az emlékeim mozaik kockáit elevenítem fel, novellák, versek forma világaként. Aki ezeket olvassa, az képet tud alkotni rólam. Ezért külön nem boncolgatom élettörténetemet.

Józsa Eszter

Józsa Eszter vagyok, 1975-ben születtem Erdélyben, Korondon, és azóta itt is élek. Kézműves dolgokat készítek. Nagyon szeretem a természetet, a kézműves dolgokat, régiséget. Az írást csak fél éve kezdtem, de szívemet, lelkemet beleadom, és nagyon szeretném folytatni, ha a Jó Isten is úgy akarja. Tisztelettel, Józsa Eszter

Németh Balázs

Németh Balázs vagyok a Veszprém megyei Sümegen élek születésem óta.

Az írás meghatározó tevékenység az életemben, amivel 2004 óta foglalkozom. Először versírással kezdtem majd a későbbiek folyamán áttértem a novellaíráásra. Magával az írással a tapolcai író, költő, irodalomtörténész Németh István Péter ismertetett meg. Ő mondta, hogy ehhez az egészhez van érzékem és soha ne hagyjam abba. Az első kötetem a Félelem rezidence 2020-ban jelent meg, majd rögtön 2021-ben megjelent a második, ami az Élet alkonya címet viseli. Ez a két kötet a Holnap magazin gondozásában jelent meg. Ezután csatlakoztam a Smaragd kiadó csapatához 2022-ben, ahova egy nagyon kedves író nő ismerősöm ajánlásával tudtam bejutni. Ő nem más, mint Elena Honoria. Kiváló író nő a maga műfajában.

Legnagyobb sikeremet a soron következő könyvemmel a Sötétben élsz című kötettel értem el a 2023-as évben, ahol ugyanis jelölték az Év Könyve díjra. Idén ugyanezt a könyvet jelölték kiadón belül a Smaragd díjra. A negyedik kötetem a Huszonnégy óra a kísértetekkel címet viseli. A könyveim megtalálhatók különböző boltláncokban mind a kiadó webshopjában. Ha felkeltettem Kedves Olvasó az érdeklődésed, akkor szeretettel várlak az én világomban. A történeteim a kezdetektől fogva a hétköznapi emberek problémáival foglalkozó írások. Fontosnak tartom, hogy figyeljünk egymásra, és ha én másképp nem tudom megtenni, akkor, felhívom az emberek figyelmét arra, hogy igen is foglalkozzunk egymással ebben a rohanó világban a történeteimen keresztül.

Elérhetőségeim Facebook, Németh Balázs Írói csoport, [Németh Balázs Írói oldal](#)

Édes M.

Zimányi Márta alias ÉDES M. a nevem. Dunaújvárosban lakom. Az idősebb korosztályhoz tartozom, nyugdíjas vagyok. Hosszú lenne leírni mi mindennel foglalkoztam aktív koromban, a szó szoros értelmében az élet volt a tanítómesterem. Kezdetben írói néven, utóbb a születési nevem hozzáadásával jelennek meg írásaim. Pár hónapja, verseket, novellákat írok. Jellemzően az érzélem világom inspirál, de gyakran képzeletem szüli az írásaimat. Úgy érzem életem 76. évében végre megtaláltam, amit kerestem. Az írásban leltem magamra, ebben tudok kiteljesedni.

Kedvenc idézetem: *„Olyanok vagyunk, mint a könyvek. A legtöbb ember csak a borítót látja. Néhány ember csak a bevezetőt olvassa el. Sok ember hisz a kritikusoknak. És csak egy-két ember lesz, aki ismeri a tartalmat.”* (Émile Zola)

Mahler Csaba

Mahler Csaba vagyok, Gyomaendrődön élek a családommal, akik a legfontosabbak számomra. Közel két évtizede foglalkozom irodalommal; verseimet 2008-ban kezdtem írni, azóta pedig számos alkotásom született. A műveimben az érzelmek mélységét és az élet rejtett szépségeit igyekszem megragadni, amelyek az olvasóimat is megérinthetik.

Az írás számomra nem csupán hobbi, hanem életforma: minden alkotásomban egy darabot adok magamból. Különösen közel áll hozzám Ady Endre stílusa, amely inspirálja a szerelmes verseimet. A modern technológia iránti érdeklődésem révén verseimet meg is zenésítem, így tovább gazdagítva az alkotásaimat. Egyik legfontosabb célom, hogy a műveim révén értékeket közvetítsek, és az irodalom szépségeit minél több emberrel megismertessem.

Köteles Ilona Duka

Erdélyben születtem egy téli decemberi délután. Tanulmányaim Budapesten fejeztem be. Életem, munkám az igazságszolgáltatás mellett szól. Szeretem a verseket, de prózával is jelent meg könyvem. Szeretem a kihívásokat az irodalom minden terén. Így kerülök egy másik világba, környezetem megszűnésével.

A versírás lelkem nyugalmát adja. JÓ ÍRNI, OLVASNI!

Garajszki Rozika

Verseket, novellákat, és szépirodalmi, szórakoztató romantikus regényeket írok, publikálok. Magyarországon, Dabason élek és már nem a fiatalabb korosztály képviselője vagyok. Elmúltam hatvanéves, de lélekben csak a felével egyezek ki.

Gyermekkoromtól szeretem az irodalmat. Iskolásként szerepeltem versenyeken verssel és prózával egyaránt, de íróként viszonylag későn léptem közönség elé, viszont azóta már több novellám jelent meg hat antológiában és öt kiadott regényem olvasható kötetben vagy e-könyvként. A kiadóm a Holnap Magazin, ahol a regényeimből három is pályázaton szerepelt és 110-130 műből a legjobb tízbe került.

Az e-köteteket is ők forgalmazzák a weboldalukon. A nyomtatott példányokat a Líránál lehet beszerezni.

Ha többet szeretnél tudni rólam, [a facebook oldalamon](#) találsz meg.

Krivák-Móricz Judit Ilona

Krivák-Móricz Judit Ilona vagyok. 1953-ban születtem Budapesten. 14 éves koromban kezdtem el írni. És az 50.-es éveim elején lett lehetőségem az internet segítségével publikálni. Először a SZT. Koronán, majd a FUSZ Magyarerő irodalmi rovatában jelentek meg írásaim. Bodó János társam hívott meg a magán irodalmi oldalára. Itt a mai napig publikálok és szerkesztem a Bodókert.hu oldalt társaimmal. Amikor elkezdtem használni az internetet, itt nyílt lehetőségem több irodalmi csoporthoz csatlakozni és saját blogot nyitni melynek neve: „[IRJUNK SZÉP IRODALMAT](http://IRJUNKSZEPIRODALMAT)”, ami az írásaimat tartalmazza. A legtöbbet verset írok, de jelent meg esszé, próza kisregény 2-4 részes és anekdota is tőlem.

Horváthné Emi

Horváthné Emi vagyok, félig magyar félig pedig japán származású, 34 éve születtem Ózdon. Jelenleg egy kis faluban élek, Vas megye szívében, három kis gyermekemmel és férjemmel. 12-13 éves korom óta írok novellákat, főleg verseket szeretek írni.

„Az írás egyetlen szabályt ismert; hogy legyen mit mondanod” Arthur Schopenhauer

Bubrik Zseraldina

Bubrik Zseraldinának hívnak, 1972 májusában születtem Miskolcon, ahol életem legnagyobb részét töltöttem. Gyerekkoromtól írok, de igazán tizenhét évvel ezelőtt kezdtem el. Novella volt az első, majd a versek, és kikötöttem a meséknél. Ideáig hét könyvem jelent meg. Rengeteg díjat kaptam, a legbüszkébb a Bronzpróza éremre, kettő Szépirodalmi díjra, és a Dugonics András díjra vagyok.

Hajas Edit

Hajas Edit vagyok, egyszerű nő, egyszerű életet élek.

Túl sok nehézségen, bizony megváltam harcaimat, hiszem, hogy az életem még fontos, hogy történhetnek még jó dolgok velem. Sajnos nem régiben veszítettem el drága társamat és még nem vagyok túl a gyászon, soha nem is leszek.... de élek és küzdök, mert van egy gyermekem, aki szeret, akinek szüksége van rám és szeretnék mellette maradni, ameddig csak lehet.

Kisgyermek koromban írtam az első versemet. Az irodalom, a nyelvtan mindig érdekelt. Sajnos az élet más irányba sodort és talán keveset tettem azért, hogy kibontakozzak. Hiszek benne, hogy még most is érdemes, hogy van még esélyem, hogy az álmom valóra váljon, hogy lássam az alkotásomat, hogy lássam a nevemet...

Brettnerné Ónadi Krisztina

Brettnerné Ónadi Krisztina vagyok. Tizennyolc évesen írtam néhány verset. Aztán harminc évig nem történt semmi. Ez persze így nem igaz. Sok minden történt velem harminc év alatt, sok mindent csináltam..., de a versírás nem szerepel a listán. Aztán történt valami... és kinyílt egy Kapu. Azóta írom a verseket. Két téma van, ami leginkább érdekel, kint a természet és bent a lélek az varázsol el. Így verseim nagy része az önismeret, az érzelmi megújulás és a természet szeretetének témáit járják körül. Mert én így szeretem.

Ha te is szereted, szeretnéd, megtalálasz a facebookon, [Versek egy Főnix tollából – Brettnerné Ónadi Krisztina](#) néven. Várlak szeretettel.

Nagy J. Hanna

Kanadában élő magyar szerző. Különleges stílusával a lélek pillanatait kutatja írásaiban, verseiben.

Azt mondja, álmokra született és az álmait szeretné megélni műveiben. Írásai a szép körül forognak. Nemcsak önmagában, hanem a rosszat megkerülve és kihagyva. Alkotásai szeretetből és érzékből születnek. Minden betű az értelem legérzékenyebb gondolataiból szökken szárba. Emiatt lélekből szóló írásokra törekszik, melyeket szeretettel lehet olvasni, mert szeretetet sugárzóak és ez a szeretet életet. A szeretet olyan, mint a víz a virágnak. Mindannyian virágok vagyunk...Ha olvasod őt, találkozol csodás lelkével a könyveiben.

Több verseskötetben, antológiában is megtalálhatóak írásai. Az [Illyrian Monastery](#) kiadványok főszerkesztője.

Aurora Amelia Joplin

Két szellő

A tenger partján állok,
hol a hullámok selymes sóhajai
szavak nélkül mesélnek rólad.

A szellő arcomhoz ér,
mintha üzeneted hozná,
lágym érintése szívem reménysége.

Egy álom vagy, mely sosem fakul;
minden hullám feléd sodor,
minden szellő téged idéz,
s én hagyom, hogy magával vigyen
a vágyak végtelenjébe, a jövő rejtelseibe.

A Nap lassan leereszkedik az égen,
s aranyhidat von kettőnk közé,
s én ott várok rád,
hol a fény ölel,
hol a szél már nem ismer távolságot,
és minden sóhaj, csak mi kettőnknek születik.

Ha találkozunk, a tenger lesz a tanúja,
két szellő, mit az éj ölel át,
egy álom megvalósulásának,
hol az idő megáll,
és csak a szerelem létezik.

33 költő szívből fakadó szerelmes versei egyetlen varázslatos kötetben. Ebben a gyűjteményben a szerelem minden árnyalata megelevenedik – a szenvedélyes vágyakozástól a gyengéd ölelésig, az első pillantás izgalmától a mindent betöltő örök szerelemig. Merülj el a sorok között, engedd, hogy a versek átjárják a lelkedet, és hozd közelebb magadhoz a szerelem varázsát!